

RAPORT Z RYNKU

Ceny uprawnień EUA

Styczeń 2026 r. na rynku uprawnień EUA przyniósł długo oczekiwaną korektę spadkową, po niemal nieprzerwanych wzrostach cen uprawnień trwających od czerwca 2025 r. Do połowy stycznia br. ceny uprawnień systematycznie rosły osiągając, najwyższy od 2,5 roku, poziom 90 EUR. Mocno wykupiony przez fundusze inwestycyjne rynek potrzebował tylko pretekstu do realizacji zysków. Sygnałem do wyprzedzący stała się perspektywa nałożenia dodatkowych ceł przez USA na osiem państw UE, za ich postawę wobec planów USA co do przejęcia Grenlandii. W efekcie, ceny uprawnień spadły poniżej ok. 80 EUR, notując najwyższy miesięczny spadek wartości (o ok. 10 EUR) od lutego 2025 r.

Czynniki PRO-WZROSTOWE:

- Rekordowe pozycje „długie” netto funduszy inwestycyjnych (+153 mln EUA).
- Czynniki pogodowe: niższe temperatury (rosnące ceny energii i gazu ziemnego).

Czynniki PRO-SPADKOWE:

- Mocne techniczne wykupienie rynku.
- Realizacja zysków przez inwestorów głównie w związku ze wzrostem napięć handlowych na linii USA-Europa, tj. obaw związanych z możliwym rozszerzeniem amerykańskich ceł.
- Obawy o eskalację konfliktu na Bliskim Wschodzie.

Ceny uprawnień EUA na rynku wtórnym (spot) ICE/EEX spadły na przestrzeni grudnia 2025 r. i stycznia 2026 r. z 85,24 do 79,53 EUR. Średnia ważona cena uprawnień EUA z 21 dni handlowych stycznia 2026 r. wyniosła 85,21 EUR. Łączny wolumen obrotów na rynku wtórnym ICE i EEX wyniósł ok. 64,38 mln uprawnień. Wskaźnik zmienności cen, mierzony odchyleniem standardowym, wyniósł 3,09%, a różnica między najwyższą a najniższą ceną w grudniu sięgnęła 10,64 EUR.

W numerze:

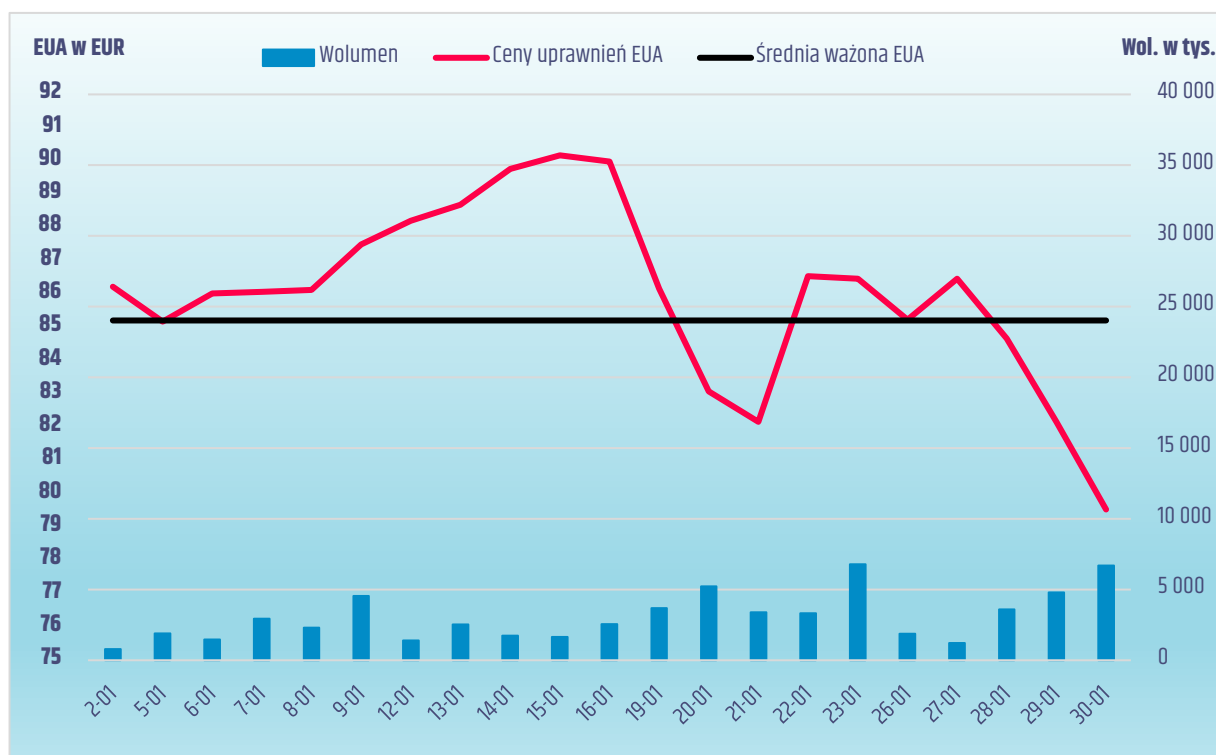
- ▶ Analiza kształtowania się cen uprawnień EUA na rynku wtórnym w styczniu 2026 r. i sezonowości
- ▶ Najważniejsze wydarzenia związane z funkcjonowaniem EU ETS w styczniu 2026 r.
- ▶ Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym
- ▶ Prognozy Veyt dotyczące cen uprawnień EUA na 2026 r.
- ▶ Przegląd systemu EU ETS
- ▶ ETS2 a koszty ogrzewania w UE
- ▶ Raport Międzynarodowej Agencji Energetycznej „World Energy Outlook 2025”
- ▶ Wystąpienie USA z Konwencji Klimatycznej – możliwe skutki dla przyszłości międzynarodowej polityki klimatycznej
- ▶ Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS oraz pozostałych inicjatyw redukcji emisji CO₂
- ▶ Kalendarium najważniejszych wydarzeń w lutym 2026 r.
- ▶ Średnie ceny uprawnień do emisji z rynku wtórnego spot w latach 2013-2026

Tabela 1. Notowania cen uprawnień EUA na rynku kasowym (spot – ICE i EEX) oraz terminowym („ICE EUA Futures Dec” dla lat 2025-2032) w dniach od 31 grudnia 2025 r. do 31 stycznia 2026 r.

Ceny uprawnień EUA (w EUR)								
Data	Spot	Dec26	Dec27	Dec28	Dec29	Dec30	Dec31	Dec32
31.sty.26	79,53	81,26	83,56	86,12	89,10	92,45	96,35	100,65
31.gru.25	85,24	87,37	89,93	93,00	96,48	100,71	104,75	108,75
Zmiana	-6,70%	-6,99%	-7,08%	-7,40%	-7,65%	-8,20%	-8,02%	-7,45%

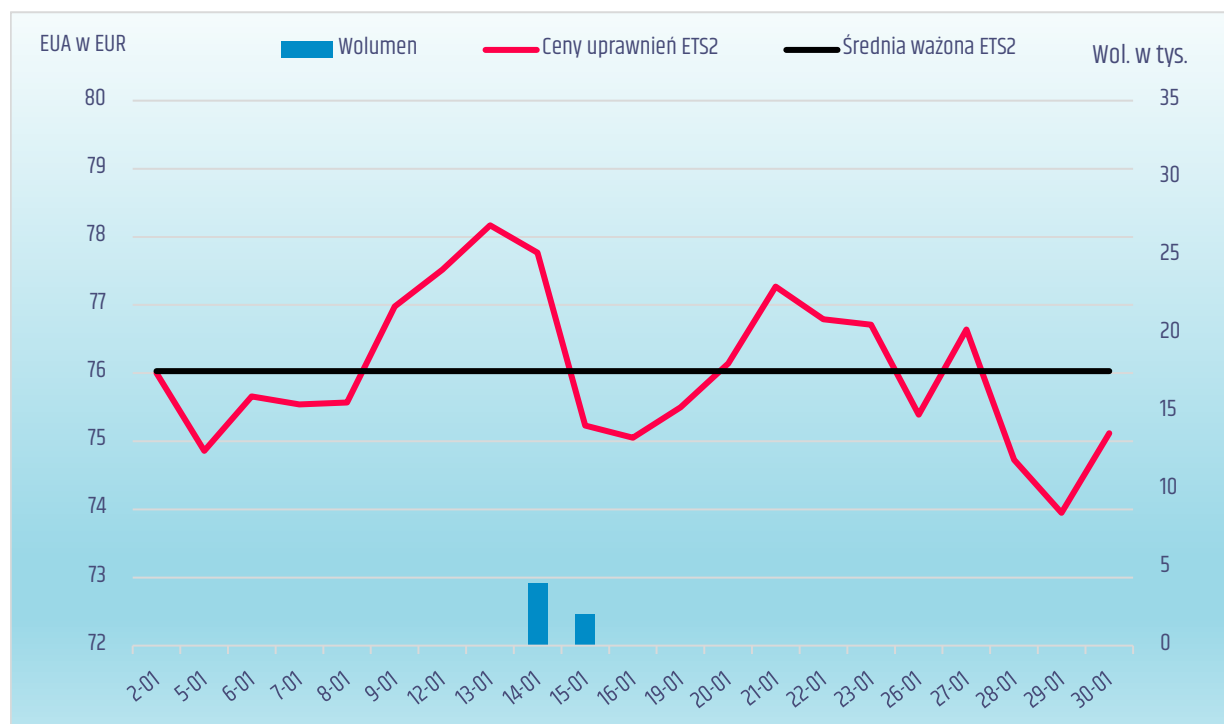
Źródło: opracowanie własne KOBIZE na podstawie www.barchart.com

Wykres 1. Notowania dziennych cen zamknięcia uprawnień EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot giełd EEX oraz ICE w styczniu 2026 r. [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z giełd EEX oraz ICE

Wykres 2. Notowania dziennych cen zamknięcia kontraktów terminowych futures na uprawnienia w ETS2 na 2028 r. w styczniu 2026 r. * [w EUR]

* Obrót odnotowano jedynie w dniach 14-15 stycznia br. (w sumie na 6 tys. uprawnień). W pozostałych dniach nie odnotowano żadnego obrotu. Pomimo to, ustalono cenę, ponieważ giełdy mają obowiązek jej ustalania i stosują do tego własne algorytmy cenowe oparte na np. kursach referencyjnych, „wiszących” ofertach kupna/sprzedaży, ostatnich transakcjach sprzedaży itp.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy ICE

Analiza kształtowania się cen uprawnień na rynku wtórnym w styczniu 2026 r.

Pierwsza połowa stycznia 2026 r. przyniosła bardzo dynamiczny wzrost cen uprawnień – ich notowania wzrosły z ok. 85 EUR do poziomu ok. 90 EUR, osiągając najwyższe wartości od połowy 2023 r. Wzrosty te wspierane były prawdopodobnie przez bardzo dobre wyniki aukcji uprawnień, rosnące ceny energii i gazu ziemnego oraz niskie temperatury w Europie. Istotną rolę odegrała także aktywność funduszy inwestycyjnych, które wciąż zwiększały swoje pozycje zakupowe na uprawnienia na rynku futures (wg danych COT pozycje „long” na uprawnienia wyniosły rekordowe 153 mln¹).

Osiągnięcie maksimum cenowych doprowadziło do gwałtownej korekty spadkowej w okresie od 15 do 21 stycznia br., w wyniku której ceny uprawnień obniżyły się z ok. 90 EUR do ok. 82 EUR. Spadki te były w dużej mierze efektem zamykania pozycji (sprzedaży uprawnień) przez inwestorów spekulacyjnych po wcześniejszym, silnym wzroście cen. Głównym pretekstem do realizacji zysków były napięcia handlowe na linii USA–Europa, po tym jak prezydent Donald Trump zagroził nałożeniem dodatkowych ceł na osiem europejskich państw za ich postawę

wobec jego planów przejęcia kontroli nad Grenlandią (taryfy miałyby obowiązywać, dopóki USA nie sfinalizują umowy w sprawie zakupu wyspy).

W kolejnych dniach, tj. od 21 do 27 stycznia br., rynkowi udało się odrobić część strat, w wyniku czego ceny uprawnień wzrosły do ok. 86 EUR. Cenom sprzyjało uspokojenie nastrojów, po zdementowaniu przez USA zamiaru nałożenia dodatkowych ceł na UE. Dodatkowo, dane COT wskazywały na niewielką zmianę pozycji na wzrost cen uprawnień zajmowanych przez fundusze inwestycyjne, co chwilowo zmniejszyło presję sprzedażową.

Końcówka miesiąca przyniosła jednak powrót do spadków poniżej ważnego technicznie poziomu 80 EUR. Powodem mogło być nasilenie się obaw o eskalację konfliktu na Bliskim Wschodzie (co negatywnie wpłynęło na wszystkie rynki finansowe) oraz kontynuacja wyprzedaży uprawnień przez fundusze inwestycyjne. Styczniowy spadek cen uprawnień nie wpisywał się w dotychczasowy 5-letni wzorzec sezonowy – był to dopiero drugi spadkowy styczeń na rynku uprawnień licząc od 2021 r. (tabela 3).

Tabela 2. Statystyka notowań uprawnień do emisji na rynku spot w styczniu 2026 r.

Uprawnienia EUA w EUR	Średnia ważona	Średnia arytmetyczna	Minimum cenowe	Maksimum cenowe	Zakres zmian cen	Współczynnik Zmienności
Styczeń '26	85,21	86,02	79,53	90,17	10,64	3,09%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE i EEX

Tabela 3. Zmiany cen uprawnień w poszczególnych miesiącach w IV okresie rozliczeniowym EU ETS, tj. w okresie od 2021 r. wg danych z rynku wtórnego spot (tzw. sezonowość)

	Sty	Lut	Mar	Kwi	Maj	Cze	Lip	Sie	Wrz	Paź	Lis	Gru
Średnia	2,02%	-3,03%	1,42%	5,98%	2,60%	3,17%	-2,39%	3,55%	-4,36%	3,02%	7,38%	3,47%
2026	-6,70%											
2025	15,28%	-15,15%	-3,95%	-1,68%	6,01%	-1,86%	5,53%	0,69%	3,99%	3,93%	6,22%	2,48%
2024	-19,79%	-12,59%	10,75%	11,29%	8,43%	-8,63%	3,04%	1,92%	-6,36%	-1,18%	6,26%	3,91%
2023	11,23%	7,28%	-7,42%	-4,64%	-6,93%	10,06%	-2,31%	-0,58%	-4,52%	-2,78%	-10,05%	9,28%
2022	11,06%	-7,87%	-6,33%	10,12%	-0,40%	7,28%	-12,88%	1,73%	-16,50%	19,98%	6,11%	-4,46%
2021	1,06%	13,20%	14,04%	14,81%	5,91%	8,98%	-5,32%	13,98%	1,59%	-4,83%	28,39%	6,12%
Dodatknie	4/6	2/5	2/5	3/5	3/5	3/5	2/5	4/5	2/5	2/5	4/5	4/5
%	66,6%	40%	40%	60%	60%	60%	40%	80%	40%	40%	80%	80%

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie cen uprawnień do emisji z rynku spot giełd EEX, ICE

¹ <https://www.ice.com/report/234>

Najważniejsze wydarzenia związane z systemem EU ETS w styczniu 2026 r.

- Premier Czech i premier Słowacji przyjęli wspólne stanowisko dotyczące podejścia do systemu EU ETS oraz Europejskiego Zielonego Ładu. Andrei Babic (premier Czech) opowiedział się za rewizją systemu EU ETS argumentując, że ceny uprawnień znacznie odbiegają od wcześniejszych prognoz i należy zawiesić ten system na okres od 4 do 5 lat. Również słowacki premier Robert Fico przyłączył się do krytyki systemu EU ETS² wskazując, że Europa nie będzie konkurencyjna przy cenach za energię elektryczną dwu lub 3-krotnie wyższych niż w Chinach.³ **(9 stycznia)**
- KE przyjęła zmiany do [Rozporządzenia w sprawie Rejestru Unii \(rozporządzenie delegowane Komisji \(UE\) 2019/1122\)](#), w celu zapewnienia dokładnego i przejrzystego rozliczania transakcji między państwami czł. UE w zakresie dwóch aktów prawnych:
 - [ESR \(Effort Sharing Regulation\)](#) – rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego, które określa wiążące krajowe cele redukcji emisji w sektorach takich jak: transport (bez lotnictwa), budynki, rolnictwo, mały przemysł i odpady. Celem rozporządzenia jest zmniejszenie emisji o 40% do 2030 r. względem 2005 r.
 - [LULUCF](#) – rozporządzenia w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, które reguluje cele i zobowiązania UE i państw czł. w zakresie zwiększenia pochłaniania/usuwania CO₂ do 2030 r.

Oba te rozporządzenia przyjęte były w 2023 r., jako elementy pakietu „Fit for 55” i mają na celu wsparcie realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu. Najważniejsze ze zmian w nowym rozporządzeniu rejestrowym dotyczą m.in. dostosowania przepisów dotyczących prawidłowego rejestrowania transakcji związanych z rocznymi przydziałami emisji w ramach ESR oraz jednostkami emisji i usuwania w ramach rozporządzenia LULUCF. Rejestr Unii funkcjonuje, jako centralna platforma, która umożliwia państwom czł. UE transfer rocznych przydziałów emisji i korzystanie z mechanizmów przewidzianych w obu rozporządzeniach. Dzięki nowym usprawnieniom rejestru UE zapewniono większą dokładność, przejrzystość i integralność w realizacji celów klimatycznych UE. Kontrola i weryfikacja spełnienia wymogów przez państwa czł. UE za okres 2021–2025 odbędzie się w 2027 r.⁴ **(14 stycznia)**

- Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Klimatu i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) w Parlamencie Europejskim poparła w głosowaniu (przy 50 głosach za, 26 przeciw i jednym nieobecny) zmiany do Europejskiego Prawa o Klimacie (ang. *European Climate Law*) i tym samym przyjęcie celu redukcji emisji o 90% do 2040 r. w stosunku do 1990 r.⁵ Wstępne porozumienie polityczne w tej sprawie osiągnięto w ramach trilogu pomiędzy Radą UE, KE oraz PE w grudniu 2025 r. Następnie nowy cel redukcji emisji na 2040 r. został formalnie zaakceptowany podczas głosowania plenarnego w Parlamencie Europejskim na początku lutego br.⁶ W kolejnym kroku Rada UE musi formalnie przyjąć tekst nowego Europejskiego Prawa

² Premier Słowacji Robert Fico opublikował również w dniu 20 stycznia br. na portalu „X” [list otwarty](#) skierowany do KE w sprawie wysokich cen energii elektrycznej, które jego zdaniem niszczą i osłabiają konkurencyjność europejskiego przemysłu. Robert Fico nawołuje w liście do zawieszenia systemu EU ETS na okres 4-5 lat, co miałyby pomóc i wesprzeć rozwój strategicznych sektorów przemysłowych, takich jak m.in. produkcję aluminium w Europie. Fico przywołuje przykład słowackiej huty aluminium Slovalco, która została zamknięta w 2023 r. Zdaniem Fico produkcja aluminium w tym zakładzie była obciążona emisją ok. 4 ton CO₂ na tonę wyprodukowanego aluminium, podczas gdy obecnie państwa z których importowane jest aluminium może być obciążone emisją w wysokości nawet 20 ton CO₂ /na tonę produktu

³ <https://www.euractiv.com/news/prague-calls-for-five-year-suspension-of-eu-carbon-pricing-scheme/>

⁴ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/commission-updates-union-registry-rules-effort-sharing-and-land-use-accounting-2026-01-14_en

⁵ [Vote on the provisional agreement on the European Climate Law \(2040 target\) | Nie przegap | Strona główna | ENVI | Komisje | Parlament Europejski](#)

⁶ Parlament Europejski zaakceptował zmiany do Europejskiego Prawa o Klimacie w dniu 10.02.2026 r.

o Klimacie, a tekst wejdzie w życie po publikacji w Dzienniku UE. **(19 stycznia)**

- Wopke Hoekstra, komisarz UE do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu, zapowiedział, że jeszcze w styczniu 2026 r., KE oraz Wielka Brytania rozpoczną negocjacje w sprawie połączenia EU ETS z jego brytyjskim odpowiednikiem (tzw. UK ETS). Celem połączenia obu systemów jest uniknięcie opłat z tytułu podatku granicznego CBAM (ang. *Carbon Border Adjustment Mechanism*;⁷) na towary importowane z Wielkiej Brytanii do UE. Dzięki połączeniu obu systemów będzie możliwe również wzajemne uznawanie uprawnień do emisji. Rada UE przyjęła mandat w sprawie negocjacji o połączeniu obu systemów ETS w listopadzie 2025 r.⁸ **(14 stycznia)**
- KE poinformowała w komunikacie o podpisaniu sześciu umów grantowych na realizację projektów wybranych w ramach aukcji na rzecz produkcji wodoru ze źródeł odnawialnych w 2024 r. (IF24 Auction). Aukcja jest realizowana w ramach Europejskiego Banku Wodoru (ang. *European Hydrogen Bank*), którego celem jest zwiększenie produkcji wodoru w Europie i wzmocnienie integracji rynku oraz wsparcie zastąpienia gazu ziemnego, węgla i ropy naftowej w trudnych do dekarbonizacji gałęziach przemysłu i sektorach transportu. Aukcja jest finansowana z Funduszu Innowacyjnego, który jest zasilany przychodami pochodzącymi z systemu EU ETS. Przyznane wsparcie ma zniwelować różnicę między kosztami produkcji wodoru, a ceną jaką użytkownicy przemysłowi są skłonni zapłacić za produkt. Wytwarzany wodór jest paliwem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego (RFNBO⁹) i ma być wykorzystywany w kluczowych sektorach, takich jak przemysł chemiczny i transport, głównie w celu dekarbonizacji transportu morskiego i ciężkiego. Łączna kwota dofinansowania dla wybranych sześciu projektów

w tym naborze wyniosła 270,6 mln EUR, przy czym 35 mln EUR przekazano na projekty dotyczące dostawy wodoru z OZE dla odbiorów morskich. Zgodnie z szacunkami wybrane do realizacji projekty mają pozwolić na wyprodukowanie ok. 500 tys. ton wodoru odnawialnego, co pozwoli ograniczyć emisję CO₂ o prawie 3,4 mln ton w okresie 10 lat eksploatacji. Projekty będą realizowane w Hiszpanii, Finlandii i Norwegii i obejmą instalację elektrolizerów o łącznej mocy 381,25 MW. Wartość poszczególnych grantów wynosi od 1,8 mln EUR do 135,5 mln EUR i dotyczy instalacji o mocy elektrycznej od 5 do 200 MWe. W ramach przyznanych projektów złożono oferty o wartości od 0,33 EUR do 1,88 EUR za kilogram wodoru RFNBO.¹⁰ **(20 stycznia)**

- KE poinformowała w komunikacie, że odbyło się spotkanie pomiędzy KE a przedstawicielami instalacji stacjonarnych objętych EU ETS, którego celem była ocena działania systemu w praktyce oraz możliwości wdrożenia ułatwień oraz bardziej efektywnych rozwiązań. Kontrola stanu faktycznego działania systemu EU ETS odbyła się w formie ukierunkowanych warsztatów, w których uczestniczyło ponad 50 przedstawicieli instalacji stacjonarnych z całej UE z różnych sektorów tj. chemiczny, rafineryjny, cementowy, celulozowo-papierniczy, szklarski i inne. Wyniki przeprowadzonej analizy zostaną wykorzystane w ocenie systemu EU ETS i zbliżającej się nowelizacji dyrektywy ETS, stanowiąc uzupełnienie dla prowadzonych konsultacji publicznych w tej sprawie.¹¹ **(29 stycznia)**
- Niemiecka German Emissions Trading Authority (DEHSt) działająca przy Federalnej Agencji Środowiska (ang. *Federal Environment Agency*) przedłużyła o kolejne dwa lata umowę z Europejską Giełdą Energii (EEX) na prowadzenie aukcji niemieckich uprawnień do emisji w ramach systemu EU ETS. Poprzednio obowiązująca umowa pomiędzy EEX, a DEHSt wygasłaby na początku 2027 r., a nowa umowa zapewnia

⁷ CBAM- mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂

⁸ <https://www.reuters.com/sustainability/eu-uk-start-carbon-market-negotiations-next-week-2026-01-14/>

⁹ RFNBO – ang. Renewable Fuels of Non-Biological Origin

¹⁰ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/six-winners-2024-innovation-fund-hydrogen-auction-sign-grant-agreements-advancing-renewable-hydrogen-2026-01-20_en

¹¹ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/reality-check-commission-takes-stock-ets-implementation-stationary-installations-2026-02-02_en

giełdzie EEX rolę platformy aukcyjnej dla Niemiec do końca 2028 r. Zgodnie z komunikatem EEX na podstawie nowej przedłużonej umowy giełda EEX nadal będzie prowadziła

sprzedaż uprawnień niemieckich w ramach EU ETS raz w tygodniu. Licząc od 2010 r. giełda EEX w imieniu Niemiec sprzedała na 900 aukcjach łącznie ok. 1,8 mld niemieckich uprawnień EUA o łącznej wartości 45 mld EUR.¹² **(29 stycznia)**

Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym

W styczniu 2026 r. w ramach rynku pierwotnego, przeprowadzono 16 aukcji uprawnień do emisji na platformie aukcyjnej giełdy EEX. Sprzedano łącznie ok. 34,55 mln uprawnień, po średniej ważonej cenie rozliczenia aukcji 86,55 EUR. Współczynnik popytu do podaży

uprawnień w styczniu br., tzw. *cover ratio*, biorąc pod uwagę wszystkie aukcje uprawnień EUA, wyniósł 1,75¹³.

Sprzedaż polskich uprawnień EUA

W styczniu 2026 r. giełda EEX, w imieniu Polski, przeprowadziła

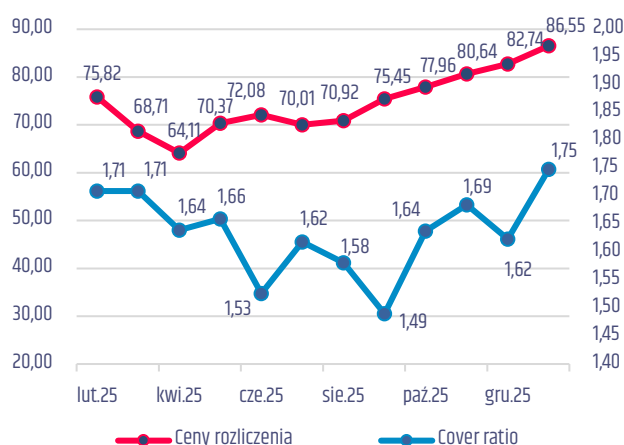
Tabela 4. Statystyka aukcji polskich uprawnień EUA w styczniu 2026 r.

Aukcja PL	Cena rozliczenia w EUR/EUA	Liczba oferowanych EUA	Przychód w EUR	Zapotrzebowanie na EUA	Cover ratio*	Liczba uczestników
7 stycznia	86,27	1 524 500	131 518 615	3 245 500	2,13	28
21 stycznia	83,55	1 524 500	127 371 975	3 244 000	2,13	25
Suma/Średnia	84,91	3 049 000	258 890 590	6 489 500	2,13	27

*całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia, zgłoszone przez uczestników aukcji dzielone przez liczbę oferowanych uprawnień

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych EEX

Wykres 3. Średniomiesięczne ważne ceny rozliczenia aukcji (lewa oś) oraz współczynniki popytu do podaży – tzw. *cover ratio* (prawa oś) w okresie ostatniego roku.

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych z giełdy EEX oraz ICE

dwie aukcje w ramach EU ETS, na których sprzedano ponad 3 mln polskich uprawnień EUA po cenie 84,91 EUR uzyskując przychód ok. 258,9 mln EUR. Aukcja polskich uprawnień wzbudziła bardzo duże zainteresowanie kupujących, a uczestniczyło w niej 27 podmiotów. Natomiast zgłoszony wolumen ofert zakupu na polskiej aukcji wyniósł 6,5 mln, co przełożyło się na „cover ratio” na poziomie 2,13.

¹²https://www.eex.com/en/newsroom/detail?tx_news_pi1%5Baction%5D=detail&tx_news_pi1%5Bcontroller%5D=News&tx_news_pi1%5Bnews%5D=148526&cHash=88ca2316452009b660601d74cc878748

¹³ Obliczono średni ważony współczynnik popytu do podaży, czyli stosunek wolumenu zleceń do wolumenu oferowanego na aukcji.

Prognozy Veyt dotyczące cen uprawnień EUA na 2026 r.

W połowie stycznia 2026 r. odbył się webinar zorganizowany przez firmę analityczną Veyt, na którym przedstawiono podsumowanie funkcjonowania systemu EU ETS (rynku uprawnień) w 2025 r. oraz prognozy dotyczące kluczowych czynników rynkowych w 2026 r., w tym wielkości emisji, podaży uprawnień do emisji oraz oczekiwanego poziomu ich cen.

Rok 2025 na rynku uprawnień

Średnia cena kontraktu futures na uprawnienia EUA wzrosła w 2025 r. o 12% do poziomu ok. 75 EUR, pomimo spadku wolumenów obrotów. Całkowita wartość obrotu na rynku EU ETS (czyli wolumen pomnożony przez cenę uprawnień) wyniosła 845 mld EUR. Veyt zwrócił uwagę, że wolumeny obrotu w 2025 r. spadły wobec 2024 r., głównie z uwagi na niższe o ok. 26% r/r wolumeny na rynku spot.

uwagę, że jednocześnie wzrosła produkcja energii z gazu o 10% r/r, natomiast generacja energii z fotowoltaiki zwiększyła się aż o 17%. Produkcja energii z wiatru i hydroelektrowni była niższa niż rok wcześniej.

Rok 2026 r. pod znakiem ograniczonej podaży uprawnień oraz niższego popytu na uprawnienia

Na początku 2026 r. ceny kontraktów futures przekroczyły poziom 92 EUR, osiągając najwyższe wartości od połowy 2023 r. Według Veyt wzrost ten odzwierciedlał oczekiwania rynku wobec zmian fundamentalnych zaplanowanych na ten i kolejny 2027 r.

Veyt prognozuje dalszy spadek emisji w sektorze energetycznym w 2026 r., wynikający z kombinacji relatywnie niskich cen gazu, dalszego wzrostu mocy z OZE oraz wysokich kosztów emisji CO₂, które ograniczają konkurencyjność europejskiego przemysłu.

Tabela 5. Wielkość wolumenu obrotu na rynku uprawnień w poszczególnych jego segmentach (w mld EUR)

Rok	Rodzaj rynku			Suma	Wzrost r/r
	futures	spot	aukcje		
2023	669,29	70,63	43,56	783,48	5,4%
2024	682,10	60,57	38,81	781,48	-0,3%
2025	750,79	50,85	43,23	844,87	8,1%

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych Veyt

Zgodnie z prognozami Veyt, emisje w sektorach przemysłowych objętych EU ETS spadły w 2025 r. o ok. 3,2% do 563 MtCO_{2e}. Był to kolejny rok, w którym nastąpiła redukcja emisji, jednak skala spadku była wyraźnie mniejsza niż w latach 2022–2023, kiedy obserwowano gwałtowne ograniczenie produkcji przemysłowej i zużycia energii. Spadki emisji odnotowano we wszystkich czterech głównych sektorach przemysłu: metalurgicznym, ropy i gazu, cementu oraz chemicznym. Najwyższa redukcja wystąpiła w tym ostatnim sektorze (do 104 MtCO_{2e}), co według Veyt wynika z utrzymujących się problemów konkurencyjności tego sektora w stosunku do państw trzecich.

Veyt prognozuje, że w sektorze energetycznym emisje spadły tylko o 0,9%. Głównym czynnikiem był dalszy spadek produkcji energii z węgla brunatnego (-7%) i kamiennego (-6%). Veyt zwrócił

Veyt zauważył, że od połowy 2025 r. ceny uprawnień EUA pozostają powyżej poziomów opłacalności przechodzenia z gazu na węgiel, co zmniejsza prawdopodobieństwo wzrostu spalania węgla w energetyce.

Od strony podaży uprawnień istotne znaczenie mają mechanizmy regulacyjne w systemie EU ETS, takie jak: jednorazowa redukcja emisji EU ETS w ramach tzw. rebasingu (27 mln uprawnień), transfery do rezerwy MSR (270 mln) czy też korekta wolumenu uprawnień w związku ze stopniowym włączeniem sektora morskiego (54 mln). Dodatkowo, Veyt zakłada, że przy cenach uprawnień na poziomie ok. 90 EUR, rzeczywista liczba uprawnień sprzedanych w ramach REPowerEU może wynieść ok. 42 mln EUA, wobec pierwotnie planowanych 93 mln. Oznaczałoby to zakończenie sprzedaży już pod koniec kwietnia br. oraz istotne

obniżenie tygodniowej podaży uprawnień w dalszej części roku. Veyt zauważa, że od 2026 r. pełnym zakresem EU ETS jest objęty sektor morski, co dodatkowo zwiększa zapotrzebowanie na uprawnienia EUA.

Prognoza cen uprawnień

W świetle powyższych uwarunkowań Veyt prognozuje, że średnia cena uprawnień EUA w 2026 r. wyniesie 104 EUR. Na rynku obserwowany jest wzrost aktywności podmiotów finansowych, co

może wskazywać na oczekiwania utrzymania się relatywnie wysokich poziomów cen.

Jednocześnie Veyt wskazuje na czynniki pro-sпадkowe, do których należą m.in. dalszy spadek emisji w energetyce, umiarkowane tempo wzrostu gospodarczego w Europie, niepewność dotycząca handlu międzynarodowego oraz potencjalne zmiany w polityce klimatycznej UE. Mimo tych ryzyk, według Veyt obecne uwarunkowania rynkowe sprzyjają utrzymaniu się wysokich cen uprawnień EUA w 2026 r.

| Przegląd systemu EU ETS

W 2026 r. Unia Europejska ma przeprowadzić przegląd systemu EU ETS, który może stać się jednym z kluczowych momentów porządkujących politykę klimatyczno-energetyczną na okres po 2030 r. Dyskusja o tym przeglądzie toczy się równoległe z debatą o celach klimatycznych na 2040 r., kosztach transformacji i konkurencyjności przemysłu, dlatego pytanie nie dotyczy wyłącznie skuteczności EU ETS, ale także tego, jak dostosować jego działanie do realiów gospodarczych i społecznych w perspektywie po 2030 r. Poniższy tekst stanowi syntetyczne podsumowanie artykułów Bruegel pt. *„Europe's emissions trading system is an ally, not an enemy, of industrial competitiveness”*¹⁴, Clean Energy Wire *„2026 set to shape the future of the EU's climate and energy architecture”*¹⁵, RSC (Robert Schuman Centre) *„Accelerating industrial transition: policy priorities for the 2026 EU ETS review”*¹⁶ oraz EPRS (European Parliamentary Research Service) *„Revision of the EU emissions trading system”*¹⁷.

W analizie Bruegla akcent położono na projektowaniu EU ETS w warunkach presji konkurencyjnej oraz na konsekwencjach dla decyzji inwestycyjnych. Autorzy wskazują, że system nie powinien

być postrzegany wyłącznie jako koszt, lecz jako element strategii inwestycyjnej i przemysłowej UE. W praktyce oznacza to przesunięcie myślenia z *„cap-and-trade”* w stronę *„cap-and-invest”*, gdzie cena uprawnień CO₂ pełni nie tylko funkcję mechanizmu zgodności z regulacjami, lecz także narzędzia wspierającego alokację kapitału w technologiach niskoemisyjnych i modernizację europejskiego przemysłu. Tak ukształtowane podejście jest ważne dla przeglądu systemu w 2026 r., ponieważ w warunkach presji kosztowej i napięć politycznych łatwo o rozwiązania krótkoterminowe, które mogą osłabiać przewidywalność otoczenia regulacyjnego i sygnał inwestycyjny.

Na tym tle Clean Energy Wire przedstawia 2026 r. jako rok o szczególnym znaczeniu, bo w tym czasie kumulują się decyzje dotyczące architektury polityki klimatycznej po 2030 r., w tym nowe podejście do celu na 2040 r., negocjacje kolejnego budżetu UE oraz kierunkowe rozstrzygnięcia dotyczące tego, jak powiązać instrumenty rynkowe z polityką przemysłową. Autorzy zwracają też uwagę na rosnącą presję polityczną, ponieważ koszty transformacji są coraz częściej postrzegane w kategoriach ryzyka dla konkurencyjności i poparcia społecznego, co zwiększa

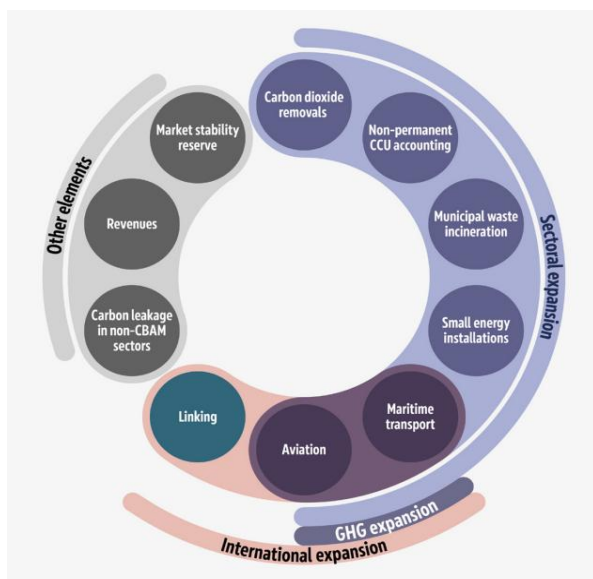
¹⁴ Mramor, T. and S. Tagliapietra. (2026). 'Europe's emissions trading system is an ally, not an enemy, of industrial competitiveness'. Bruegel, Analysis, 22 January. [online]. Dostęp 04.02.2026.

¹⁵ Wettengel, J. (2025). '2026 set to shape the future of the EU's climate and energy architecture'. Clean Energy Wire, 17 December. [online]. Dostęp 04.02.2026.

¹⁶ Cammeo, J., A. Ferrari and S. Borghesi. (2025). 'Accelerating industrial transition: policy priorities for the 2026 EU ETS review'. Florence School of Regulation.

European University Institute, Policy Brief, 15 December. [online]. Dostęp 05.02.2026.

¹⁷ López Hernández, J.F. (2026). 'Revision of the EU emissions trading system'. European Parliamentary Research Service, European Parliament, PE 782.615, 16 January. [online]. Dostęp 05.02.2026.

Rys. 1. Elementy będące przedmiotem rewizji systemu EU ETS

Źródło: EPRS – European Parliamentary Research „Revision of the EU emissions trading system” na podstawie dyrektywy UE w sprawie systemu ETS z 2026 r.

znaczenie dyskusji o stabilności i przewidywalności instrumentów rynkowych, w tym EU ETS.

Najbardziej strategicznym elementem rewizji będzie przyszłość EU ETS po 2030 r. i pytanie o docelowy jego kształt w perspektywie zbliżania się do celu neutralności klimatycznej. W debacie pojawia się argument, że przy obecnych uwarunkowaniach, limit uprawnień w EU ETS (tzw. cap) doprowadzi do „wyzerowania” dostępnych uprawnień w okolicach 2039 r. (tzw. „end game”), co może rodzić problemy z zapewnieniem płynności rynkowej i stabilnością cen, a tym samym z przewidywalnością kosztów dla firm planujących wieloletnie inwestycje. W praktyce oznacza to potencjalne dyskusje o tym, jak kształtować ścieżkę podaży uprawnień po 2030 r. i jak utrzymać stabilność rynku bez osłabiania bodźca do redukcji emisji. Zdaniem Bruegla jest to moment, w którym szczególnie istotne staje się zapewnienie przewidywalności reguł oraz stabilnego sygnału inwestycyjnego, przy jednoczesnym ograniczaniu ryzyka nadmiernej zmienności rynkowej.

W tym kontekście istotne jest także powiązanie EU ETS z nową architekturą celów po 2030 r., w szczególności celem na 2040 r. Jeżeli UE ma wyznaczać ścieżkę na lata 30. XXI w. w sposób spójny, EU ETS będzie musiał zostać dopasowany do nowych celów

redukcji emisji, tak aby dawał jasny sygnał inwestycyjny i nie stawał się jedynie narzędziem księgowym. Clean Energy Wire sugeruje, że 2026 r. może być momentem, w którym EU ETS zostanie silniej osadzony w logice finansowania transformacji i polityki przemysłowej, a nie tylko w logice ograniczania emisji.

Zakres przeglądu w 2026 r. obejmuje kilka obszarów, które porządkują m.in. opracowania autorstwa EPRS i RSC.

W dokumencie EPRS (European Parliamentary Research Service) przedstawiono kluczowe cele oraz ramy czasowe reformy EU ETS w 2026 r. Zgodnie z planem prac KE, system EU ETS przejdzie kompleksową ocenę, która ma dostosować go do nowych celów klimatycznych na 2040 r. (redukcja emisji netto o 90% względem 1990 r.). Reforma skupia się na kilku krytycznych obszarach:

- **Ekspansja sektorowa:** trwają analizy nad włączeniem do systemu spalarni odpadów komunalnych, co mogłoby nastąpić od 2028 r., przy czym państwa członkowskie UE miałyby możliwość wyłączenia (opt-out) ich z systemu EU ETS do końca 2030 r. Rozważane jest również objęcie systemem mniejszych instalacji o mocy poniżej 20 MW.
- **Transport morski i lotnictwo:** od 2026 r. firmy żeglugowe będą musiały rozliczać emisje metanu i tlenu azotu. W sektorze lotniczym badane są skutki emisji innych niż CO₂, takich jak tlenki azotu czy cząstki sadzy, z perspektywą ich monitorowania i raportowania.
- **Usuwanie dwutlenku węgla** (ang. *Carbon Dioxide Removals*): Komisja ma przedstawić ramy dotyczące uwzględnienia negatywnych emisji pochodzących z technologii, tj. bezpośrednie wychwytywanie (DACCS), czy biogeniczne wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (ang. *Bioenergy with Carbon Capture and Storage*, BECCS).
- **„end-game” w EU ETS:** reforma musi zapobiec sytuacji, w której podaż uprawnień zbliża się do zera, co może prowadzić do braku płynności rynkowej i wysokiej zmienności cen uprawnień.

Z kolei RSC (Robert Schuman Centre) zwraca uwagę na wyzwania przemysłowe i dysproporcje regionalne. Mimo że przedsiębiorstwa w UE coraz powszechniej akceptują opłaty za emisje jako nieuchronny element strategii biznesowej (dostosowanie poprzez innowacje i inwestycje), to postępy w dekarbonizacji są silnie skoncentrowane. Firmy z Europy Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej (ang. *Central, Eastern and South-Eastern Europe, CESEE*) borykają się z większymi barierami inwestycyjnymi, takimi jak wyższe koszty energii oraz niepewność regulacyjna. Aż 39% firm z tych regionów postrzega surowsze zasady klimatyczne jako ryzyko dla biznesu, podczas gdy średnia unijna jest znacznie korzystniejsza.

W raporcie RSC przedstawiono również stanowisko w sprawie zarządzania przychodami z EU ETS oraz dotyczące stabilności rynku. W 2024 r. EU ETS wygenerował przychody w wysokości 38,8 mld EUR, z czego znacząca część zasilila budżety państw czł. UE oraz fundusze celowe, takie jak Fundusz Innowacyjny i Fundusz Modernizacyjny. Uczestnicy rynku postulują o bardziej strategiczne wykorzystanie tych środków, m.in. poprzez:

- Bank Dekarbonizacji Przemysłu (ang. *Clean industrial Bank*), który mógłby wesprzeć projekty niskoemisyjne kwotą do 100 mld EUR,
- Wprowadzenie korytarza cenowego (z ceną minimalną i maksymalną), co pozwoliłoby uniknąć nagłych skoków cen i zwiększyłoby pewność inwestycyjną,
- Harmonizację rekompensaty kosztów pośrednich na poziomie UE, aby zapobiec ucieczce emisji (ang. *carbon leakage*) w sektorach nieobjętych zakresem mechanizmu CBAM,
- Wzmocnienie rezerwy MSR pod kątem przeciwdziałania zmienności cen i zapewnienia przewidywalności rynkowej.

Kolejnym, szczególnie politycznie wrażliwym elementem przeglądu jest system ETS2 dla budynków i transportu drogowego, bo pokazuje on granice społecznej akceptacji dla przenoszenia kosztu CO₂ bezpośrednio na koszty życia. Clean Energy Wire wskazuje, że start systemu ETS2 został przesunięty do 2028 r., co odzwierciedla potrzebę uwzględnienia uwarunkowań

społecznych i makro-ekonomicznych przy wdrażaniu instrumentów cenowych w sektorach wrażliwych. W tym kontekście istotne jest zapewnienie mechanizmów ograniczających ryzyko kosztowe dla gospodarstw domowych oraz utrzymanie spójności całej architektury polityki klimatycznej.

Podsumowując, zawarte w przedstawionych raportach przesłania odnośnie przeglądu systemu EU ETS można wskazać, że wspólnym mianownikiem jest dyskusja o kierunku zmian, w której rozważa się wzmocnienie funkcji inwestycyjnej systemu przy jednoczesnym uwzględnieniu presji kosztowej oraz uwarunkowań społecznych. Bruegel mocno akcentuje, że przedstawianie EU ETS jako „wroga” konkurencyjności jest uproszczeniem, a kluczowe jest projektowanie systemu tak, by wspierał inwestycje i przewidywalność otoczenia regulacyjnego. Clean Energy Wire z kolei pokazuje, że 2026 r. będzie testem odporności całej architektury polityki klimatycznej. Jeżeli przegląd EU ETS będzie koncentrował się na rozwiązaniach krótkoterminowych, może to ograniczać przewidywalność sygnałów dla inwestycji w technologie niskoemisyjne oraz utrudnić realizację celów po 2030 r. Natomiast European Parliamentary Research Service argumentuje, że dla zapewnienia płynnej transformacji przemysłowej, rewizja EU ETS w 2026 r. powinna dostarczyć jasnych wytycznych długoterminowych. Interesariusze apelują o stworzenie mapy drogowej na okres po 2030 r. (ang. *roadmap*), która określi tempo wycofywania bezpłatnych uprawnień oraz zasady ewentualnej integracji systemu ETS2 z systemem ETS1 (EU ETS). Sukces reformy będzie jednak zależał od znalezienia równowagi między rygorystycznymi celami klimatycznymi, a utrzymaniem konkurencyjności europejskiego przemysłu. Przewiduje się, że do 2030 r. system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) będzie obejmował ok. 75% emisji gazów cieplarnianych w UE, co uczyni go kluczowym narzędziem pomagającym osiągnąć neutralność klimatyczną.

ETS2 a koszty ogrzewania w UE

Wprowadzenie nowego unijnego systemu handlu emisjami ETS2, planowane obecnie na 2028 r., doprowadzi do wzrostu kosztów ogrzewania domów i mieszkań. Opublikowane pod koniec stycznia 2026 r. przez fundację Bertelsmann Stiftung badanie pt. „*Heating Up Inequality? Socio-spatial impacts of ETS2 on European housing and cohesion*”¹⁸ pokazuje, że koszty, jakimi obciążone zostaną gospodarstwa domowe, będą różnicowane zarówno pomiędzy, jak i wewnątrz państw UE.

ETS2, czyli zmiana zasad

ETS2 został zaprojektowany w ten sposób, aby nałożyć cenę na emisje gazów cieplarnianych pochodzących ze spalania paliw kopalnych, w tym węgla, gazu ziemnego i oleju opałowego. Bezpośrednimi nabywcami uprawnień do emisji w systemie ETS2 będą sprzedawcy paliw, jednak pośrednio koszty poniosą konsumenci, którzy zobaczą wyższe kwoty na rachunkach, np. za benzynę na stacjach paliw, czy gaz lub węgiel, którym ogrzewane są budynki mieszkalne.

Jak wskazano w raporcie Bertelsmann Stiftung, w 2024 r. udział sektora budynków w całkowitych emisjach UE wyniósł 12% (bez ciepła sieciowego, które podlega pod EU ETS), co czyni go drugim co do wielkości (po transporcie) sektorem, na który nie zostały jeszcze nałożone opłaty od emisji. Emitentami w tym sektorze są m.in. gospodarstwa domowe, z których (w opinii Bertelsmann Stiftung) wiele może nie być w stanie pokryć kosztów dostosowania do nowego systemu, w tym inwestycji w niskoemisyjne technologie grzewcze. W raporcie przeanalizowano, jak zmieniają się koszty ogrzewania gospodarstw domowych w UE po wprowadzeniu ETS2 przy cenach uprawnień na poziomie 60 EUR i 180 EUR.

Odporność na skutki ETS2

To, jak dotkliwe będą skutki wprowadzenia ETS2 dla gospodarstw domowych, zależy m.in. od poczynionego w danym kraju postępu w redukcji emisji w sektorze budynków mieszkalnych. Gospodarstwa skandynawskie, mimo iż do ogrzania mieszkań potrzebują więcej energii, w dużym stopniu przeszły już transformację energetyczną, przy czym np. w Norwegii dalej utrzymywane są systemy, które są niezależne od energii elektrycznej. W Polsce współczynnik intensywności emisji dwutlenku węgla w zasobach budynków mieszkalnych w 2020 r., równy 33 gCO₂e/m² powierzchni mieszkalnej, był trzeci co do wielkości w UE, dla której średnia wyniosła ok. 18 gCO₂e/m². Zgodnie z danymi GUS z 2024 r., chociaż indywidualne systemy ogrzewania oparte o paliwa kopalne wykorzystywane są w ok. 20% polskich gospodarstw, najbardziej intensywny emisyjnie węgiel stanowi podstawę dla ok. 18%¹⁹. Czyni to Polskę, zdaniem autorów raportu, szczególnie narażoną na skutki wprowadzenia ETS2, gdzie ceny gazu ziemnego, oleju opałowego i węgla mogą wzrosnąć odpowiednio o 17%, 19% i 42% przy cenie uprawnień na poziomie 60 EUR. Natomiast przy cenie uprawnień równej 180 EUR, ceny węgla w Polsce mogą wzrosnąć nawet o ponad 100%.

W państwach, w których funkcjonują już krajowe systemy porównywalne z ETS2, koszty ogrzewania paliwami kopalnymi po wprowadzeniu nowego systemu mogą nawet się obniżyć, jeśli aktualna cena nałożona na emisje przekracza 60 EUR (np. w Danii i Szwecji). Zdaniem Bertelsmann Stiftung średni wzrost rocznych kosztów ogrzewania w Polsce będzie najwyższy wśród wszystkich państw czł. UE, co odzwierciedla wysokie zużycie węgla oraz niski współczynnik renowacji budynków mieszkalnych. Przy cenie za uprawnienia na poziomie 60 EUR wzrost kosztów ma wynieść ok. 372 EUR na gospodarstwo domowe wykorzystujące do ogrzewania

¹⁸ Bertelsmann Stiftung, *Heating Up Inequality? Socio-spatial impacts of ETS2 on European housing and cohesion* (<https://www.bertelsmann-stiftung.de/en/publications/publication/did/heating-up-inequality>, dostęp: 30.01.2026 r.).

¹⁹ Autorzy w raporcie nie podają źródła danych dotyczących wykorzystywanych nośników energii do ogrzewania. W związku z powyższym przywołano najnowsze

dane GUS za 2024 r., które wskazują na mniejszy udział węgla (kamienny + brunatny stanowi 18,1%) oraz znacznie większy udział gazu (gaz ziemny + LPG, to 21,9%) (Tablica 34 <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/srodowisko-energia/energia/zuzycie-energii-w-gospodarstwach-domowych-w-2024-r-26.html>, dostęp: 06.02.2026 r.). W związku z tym koszt średni byłby niższy, ale dotyczyłby większej liczby gospodarstw domowych.

paliwa kopalne. Natomiast przy cenie 180 EUR/tCO₂ średni wzrost tego kosztu osiągnie wartość powyżej 1000 EUR. Autorzy raportu wskazują, że dodatkowe koszty dla gospodarstw ogrzewanych węglem mogą być jeszcze wyższe. Ich zdaniem najwyższy bezwzględny wzrost kosztów w Polsce odczują gospodarstwa ogrzewane paliwami kopalnymi zlokalizowane w okolicach Płocka (ok. 1 582 EUR przy cenie ETS2 180 EUR/tCO₂), a najniższy w Krakowie (ok. 232 EUR przy cenie ETS2 180 EUR/tCO₂), gdzie paliwa kopalne wykorzystywane są do ogrzewania 7,1% budynków.

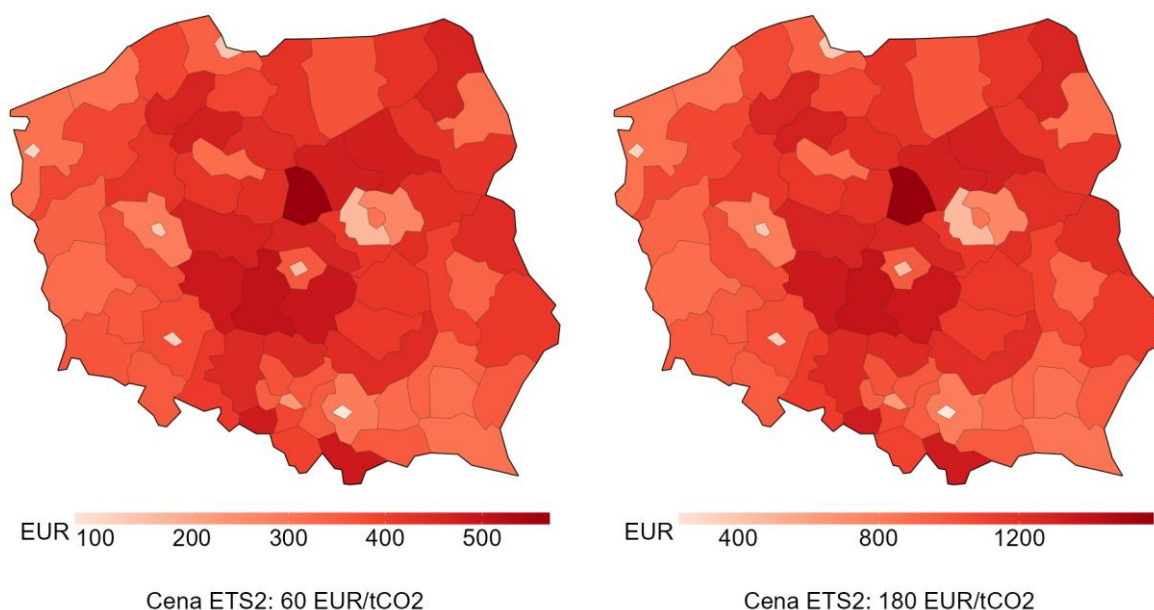
Zgodnie z raportem, jednymi z najistotniejszych barier transformacji energetycznej w sektorze budynków będą wysokie koszty renowacji (związane np. z izolacją termiczną budynków) oraz wymiany systemów ogrzewania, zniechęcające gospodarstwa do inwestycji. W wielu państwach UE paliwa kopalne wciąż pozostają o wiele tańsze niż energia elektryczna, co powoduje, że technologie takie jak pompy ciepła są mniej atrakcyjne. Gospodarstwa o niskich dochodach często nie mają

możliwości finansowania inwestycji energetycznych, a istniejące programy wsparcia nie są w stanie w pełni zaspokoić potrzeb inwestycyjnych. Wydatki na ogrzewanie stanowią znaczną część dochodów takich gospodarstw, dlatego, gdy ceny wzrosną, gospodarstwa te jeszcze bardziej zubożeją. Na szczególną uwagę zasługują te gospodarstwa domowe ogrzewane paliwami kopalnymi, które doświadczą najwyższego wzrostu kosztów ogrzewania w relacji do dochodu dyspozycyjnego.

Mechanizmy stabilizujące

Obawy związane z wprowadzeniem ETS2 dotyczą m.in. gwałtownego wzrostu cen za emisje, spowodowanego zbyt niskim wolumenem dostępnych uprawnień w początkowym okresie działania systemu. Na wypadek wystąpienia takiego problemu KE przewidziała kilka rozwiązań, wśród których wyróżnić można zwiększenie liczby uprawnień na aukcjach o 30% w pierwszym roku funkcjonowania systemu²⁰, ale kosztem wolumenu dostępnego w przyszłych aukcjach. Dodatkowe

Rys. 2. Rozkład regionalny (standard NUTS3) średnich dodatkowych kosztów ogrzewania w polskim gospodarstwie domowym zużywającym paliwa kopalne przy cenie ETS2 60 i 180 EUR/tCO₂.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Bertelsmann Stiftung.

²⁰ Zgodnie z najnowszymi planami KE wolumen ten ma być sprzedawany na wczesnych aukcjach w latach 2027-2028.

uprawnienia mogą być uwalniane również z rezerwy MSR po przekroczeniu określonych progów wolumenowych i cenowych.

Przychody ze sprzedaży uprawnień z ETS2 trafią do państw członkowskich na dwa sposoby, tj. poprzez bezpośrednie wpływy do ich budżetów oraz poprzez Społeczny Fundusz Klimatyczny (SFK). Wpływy do budżetu zależą od emisji historycznych z lat 2016-2018 w sektorach objętych ETS2 oraz ceny uprawnień, dlatego większość środków otrzymają najwięksi emitenci. Bertelsmann Stiftung szacuje kwotę bezpośrednich wpływów w latach 2027-2032 w przedziale 255 mld - 483 mld EUR. Przykładowo Polska, przy cenie uprawnień w ETS2 na poziomie 60 EUR/tCO₂ powinna według szacunków otrzymać ok. 20 mld EUR, zaś przy cenie 180 EUR/tCO₂, nawet 73 mld EUR. Wartość środków finansowych z SFK dedykowana państwom członkowskim UE wyniesie łącznie ok. 65 mld EUR, z czego Polska otrzyma ok. 11,4 mld EUR (bez tzw. wkładu własnego), czyli najwięcej w całej UE.

Jednym z warunków otrzymania środków z SFK²¹ jest przestanie przez dane państwo członkowskie i zaakceptowanie przez KE, Społecznego Planu Klimatycznego (SPK)²², który zawierać ma szczegóły wydatkowania środków z SFK. Plan wymaga dodatkowo, co najmniej 25% finansowania z bezpośrednich wpływów z ETS2 do budżetu jako tzw. wkład własny. W Polsce, która nie przestała jeszcze swojego SPK, minimalna wartość środków przeznaczonych na jego realizację wyniesie ok. 15,2 mld EUR (11,4 mld EUR z SFK oraz 3,8 mld EUR z bezpośrednich wpływów budżetowych traktowanych jako 25% wkładu własnego). W planach priorytetowo powinny być traktowane inwestycje w technologie przyjazne środowisku, dlatego, zdaniem autorów raportu, doraźne bezpośrednie transfery dochodowe nie powinny przekraczać 37,5% całkowitego wsparcia w ramach SPK. Wczesne aukcje w ETS2, które mają rozpocząć się w 2027 r. i zasilą w znaczącej części SFK, dają szansę na udostępnienie przychodów z ETS2 wcześniej, zanim konsumenci odczują znaczące wzrosty cen paliw w chwili startu systemu ETS2 w 2028 r.

Ograniczone finansowanie

Autorzy raportu zwracają uwagę, że w przypadku kilku państw członkowskich, pomimo ich relatywnie dużego udziału w podziale przychodów pochodzących z SFK (w porównaniu z resztą państw UE), środki te mogą okazać się niewystarczające, aby sfinansować zarówno doraźną krótkoterminową rekompensatę ponoszonych przez gospodarstwa domowe kosztów, jak i średnio- i długoterminowe wsparcie inwestycyjne. Należy pamiętać, że część środków w ramach SPK zostanie przeznaczona na sektor transportu. Racjonalne wykorzystanie dostępnych środków powinno więc zakładać, że rekompensaty finansowe będą ukierunkowane jedynie na najbardziej dotknięte przez ETS2 pod względem wzrostu kosztów ogrzewania gospodarstwa domowe.

Zdaniem autorów raportu, ukierunkowane wsparcie jest niezbędne, jednak zebranie wiarygodnych danych na poziomie mikro może być kosztowne, czasochłonne i ograniczone regulacjami z zakresu ochrony danych. Szersze kryteria kwalifikacji mogą okazać się nieuniknione, nawet jeśli miałyby to oznaczać, że ze wsparcia skorzysta również część gospodarstw, którym nie jest ono niezbędne. Aby ukierunkowana pomoc dotarła do najbardziej potrzebujących konieczne będą wyprzedzające inwestycje w budowę systemów danych oraz zdolności administracyjnych.

Podsumowanie

Jak wskazano w raporcie, bez odpowiednich mechanizmów wsparcia ETS2 może przyczynić się do znaczącego wzrostu kosztów w sektorze budynków. Szczególnie narażone na dodatkowe nakłady finansowe będą gospodarstwa domowe w Polsce, z których aż 20% jest ogrzewanych węglem. Zgodnie z raportem Bertelsmann Stiftung, w scenariuszu wysokich kosztów uprawnień gospodarstwa wykorzystujące paliwa kopalne na ogrzewanie przeznaczą nawet ponad 1000 EUR więcej w porównaniu z sytuacją sprzed wprowadzenia ETS2. Środki dostępne w ramach SPK mogą nie wystarczyć do pokrycia wszystkich kosztów, potrzebnych także w sektorze transportu.

²¹ Kolejnym warunkiem, o czym nie wspominają autorzy, jest konieczność wdrożenia przepisów związanych z ETS2 do prawa krajowego danego państwa członkowskiego.

²² Autorzy raportu zwracają uwagę, że większość państw członkowskich nie dotrzymała terminu przedłożenia swoich planów krajowych, który przypadał na czerwiec 2025 r., a tylko jeden plan – Szwecji – został formalnie przyjęty przez Komisję.

Raport Międzynarodowej Agencji Energetycznej „World Energy Outlook 2025”

W listopadzie 2025 r. Międzynarodowa Agencja Energetyczna (ang. *International Energy Agency, IEA*) opublikowała kolejną edycję raportu „*World Energy Outlook*”. W raporcie przedstawiono trzy główne scenariusze przyszłej produkcji i wykorzystania energii oraz ich wpływu na klimat i gospodarkę. Dwa z nich określają warunki wyjściowe, a następnie analizują, do jakich skutków one prowadzą – są to scenariusz obecnych polityk (ang. *Current Policies Scenario* – CPS) i scenariusz ogłoszonych polityk (ang. *Stated Policies Scenario* – STEPS). Trzeci, scenariusz zerowych emisji netto do 2050 r. (ang. *Net Zero Emissions by 2050* – NZE), przyjmuje natomiast konkretne cele związane z energią oraz klimatem i wytycza globalną ścieżkę do ich osiągnięcia. Ponadto, po raz pierwszy, w raporcie przedstawiono także scenariusz przyspieszenia dostępu do czystych form gotowania i usług elektrycznych (ang. *Accelerating Clean Cooking and Electricity Services Scenario* – ACCESS), który przedstawia mapę drogową do zapewnienia powszechnego dostępu do energii elektrycznej i mniej emisyjnych form gotowania.

Scenariusze produkcji i wykorzystania energii według IEA

Zdaniem autorów raportu, aktualne działania i polityki oraz umiarkowane tempo wdrażania nowych technologii energetycznych (scenariusz CPS) doprowadzi do globalnego średniego wzrostu temperatury w stosunku do poziomu przedindustrialnego na poziomie 2°C w 2050 r. i 2,9°C w 2100 r.

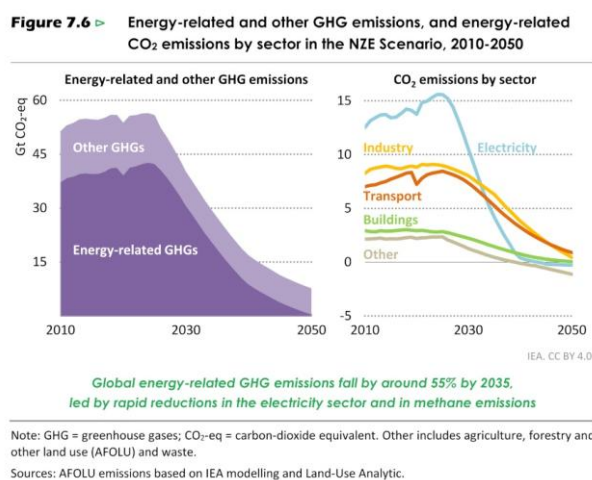
Jednocześnie analiza wykazała, że zastosowanie dodatkowych działań, ambitniejszych polityk oraz szybszego wprowadzania nowych technologii (scenariusz STEPS) nie doprowadzi do osiągnięcia celów klimatycznych (m.in. określonych w krajowych wkładach do Porozumienia paryskiego, NDC). Realizacja scenariusza STEPS doprowadziłaby do wzrostu temperatury na poziomie 2,5°C w 2100 r. Z uwagi na opóźnienia w przedstawianiu przez państwa strony Porozumienia paryskiego nowych zobowiązań klimatycznych w postaci wkładów NDC (ang. *Nationally Determined contribution*, składanych od 2025 r.), autorzy raportu zdecydowali o ich nieuwzględnieniu w bieżącej edycji. W konsekwencji scenariusz ogłoszonych zobowiązań (ang.

Announced Pledges Scenario – APS) pojawi się dopiero w kolejnych edycjach raportu. Wstępnie jednak oceniono, że przewidywany skumulowany efekt tych najnowszych złożonych przez państwa wkładów NDC prawdopodobnie nie będzie znacząco większy od efektów przewidzianych w scenariuszu STEPS.

Analiza raportu pozwala na wskazanie elementów wspólnych dla przedstawionych w nim scenariuszy, które jasno pokazują globalne trendy w funkcjonowaniu i rozwoju polityki energetycznej na świecie:

- wzrost zapotrzebowania na usługi energetyczne, związany ze zwiększeniem populacji i rozwojem gospodarek – oceniony jako fundamentalny aspekt;
- zmieniająca się charakterystyka bezpieczeństwa energetycznego, w której szczególnie istotnym aspektem jest dostępność minerałów krytycznych;
- kluczowa rola elektryczności, określana w raporcie jako nadejście „Ery Elektryczności”;

Rys. 3. Emisje gazów cieplarnianych związane z energią i inne oraz emisje CO₂ związane z energią według sektorów w scenariuszu NZE w latach 2010–2050

Źródło: International Energy Agency, *World Energy Outlook 2025*, s. 322, na licencji Creative Commons CC BY 4.0.

- przeniesienie punktu ciężkości globalnego systemu energetycznego ku Indiom i gospodarkom rozwijającym się, także innym niż Chiny;
- zwiększenie roli OZE i towarzyszący mu powrót do korzystania z energii jądrowej.

Ścieżka dojścia do zerowych emisji w 2050 r.

Ciekawe wnioski płyną z analizy przedstawionego w raporcie scenariusza zerowej emisji netto do 2050 r. (scenariusz NZE), który opisuje ścieżkę dojścia do zerowych emisji netto oraz osiągnięcia celu temperaturowego Porozumienia paryskiego²³. Po raz pierwszy scenariusz ten został opracowany w 2021 r., a jego aktualizacja przedstawiona w raporcie z 2025 r. uwzględnia najnowsze trendy, w tym m.in. aktualne emisje z sektora energii, postęp we wdrażaniu technologii niskoemisyjnych, podnoszenie efektywności energetycznej, elektryfikację z wykorzystaniem czystej energii, ograniczenia emisji metanu oraz aktualny kontekst geopolityczny i ekonomiczny.

IEA wskazała, że w scenariuszu NZE do 2035 r. emisje związane z energią spadną o prawie 55% (względem obecnego poziomu według danych z 2024 r.), osiągając ok. 18 Gt CO₂ rocznie (rys. 3). Emisje z wytwarzania energii elektrycznej, które obecnie stanowią ok. 40% całkowitych emisji CO₂, powinny szybko spadać: do 2035 r. zmniejszą się do ok. 1/4 dzisiejszego poziomu. Do 2050 r. pozostałe emisje CO₂ związane z energią, wynoszące ok. 2,1 Gt rocznie, pochodzić będą głównie z przemysłu (0,45 Gt), lotnictwa i żeglugi (0,4 Gt) oraz transportu drogowego (0,32 Gt), i będą równoważone przez pochłanianie o tej samej wielkości.

Redukcja lub ograniczenie wzrostu emisji gazów cieplarnianych niezwiązanych z energią również odgrywa istotną rolę w scenariuszu – zgodnie z założeniami do 2050 r. mają spaść względem obecnego poziomu łącznie o 45%. Na przykład emisje CO₂ związane zylesianiem mają zostać zredukowane o prawie 50% do 2050 r., w wyniku czego emisje netto CO₂ z użytkowania

gruntów i leśnictwa – tj. z uwzględnieniem skutków zalesiania – spadną z ponad 4 Gt obecnie do zera netto w połowie lat 40.

W scenariuszu NZE do 2035 r. zainstalowana moc OZE ma wzrosnąć prawie 4-krotnie w porównaniu z obecnym poziomem. Natomiast efektywność energetyczna powinna wzrastać o ok. 4% rocznie, tj. 2-krotnie szybciej niż w 2022 r. Paliwa niskoemisyjne, w tym biopaliwa ciekłe, biogazy, wodór niskoemisyjny i paliwa wodorowe, będą szeroko stosowane, a do 2035 r. ich zużycie powinno wzrosnąć ponad 4-krotnie w porównaniu z obecnym poziomem. Z kolei emisje metanu zostaną zmniejszone o ponad 80%. Według prognoz w scenariuszu NZE osiągnięcie celów, jakie wyznaczono w ramach Konwencji klimatycznej w 2023 r. (na COP28) podczas pierwszego globalnego przeglądu realizacji Porozumienia paryskiego (tzw. proces *global stocktake* – GST), będzie możliwe i do 2030 r. na świecie nastąpi 2-krotny wzrost efektywności energetycznej oraz 3-krotny wzrost produkcji energii pochodzącej z OZE.

Opisana w scenariuszu ścieżka zerowych emisji netto w 2050 r. zakłada również udział wychwytywania CO₂ z atmosfery, głównie z wykorzystaniem technologii bioenergii z wychwytywaniem i magazynowaniem CO₂ (ang. *Bioenergy with Carbon Capture and Storage*, *BECCS*) oraz bezpośrednim wychwytywaniem i magazynowaniem (*Direct Air Capture and Storage*, *DACS*). Roczne usuwanie CO₂ przy użyciu tych technologii ma wynieść 2,1 Gt w 2050 r. i 3,8 Gt do 2100 r. Autorzy raportu zwracają jednak uwagę na ograniczenia związane z wykorzystaniem tych technologii. W wypadku BECCS są to ograniczenia w dostępie do zrównoważonej bioenergii, a także wyzwania związane z łączeniem miejsc produkcji energii z magazynami CO₂, a w odniesieniu do DACS – intensywność energetyczna i koszty.

Choć zaktualizowany scenariusz NZE obejmuje ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5°C przed 2100 r., to przewiduje również, że wzrost temperatury będzie się utrzymywał ponad poziomem 1,6°C (na poziomie 1,65°C) przez prawie 30 lat, a ponad poziomem 1,5°C przez ok. 55 lat. Zdaniem ekspertów przekroczenia te będą

²³ Tj. ograniczenia wzrostu średniej temperatury globalnej do poziomu znacznie niższego niż 2°C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz podejmowania wysiłków mających na celu ograniczenie tego wzrostu do 1,5°C.

mieć znaczące konsekwencje dla wrażliwych populacji, ekosystemów i stabilności klimatycznych punktów krytycznych. Około 2/3 unikniętego ocieplenia w scenariuszu NZE wynika z szybkiej redukcji emisji CO₂ w całej gospodarce do zera netto ok. 2050 r., a prawie cała pozostała część ze spadku emisji metanu i N₂O.

Realizacja celów Porozumienia paryskiego i dalsze działania w polityce klimatyczno-energetycznej na świecie

Co szczególnie istotne, eksperci IEA ocenili, że obecnie nie jest możliwe uniknięcie tymczasowego przekroczenia celu wzrostu temperatury o 1,5°C. Jako główną przyczynę wskazano rosnące emisje: w 2024 r. globalne emisje CO₂ związane z energią wzrosły o 1%, osiągając rekordowy poziom 38 Gt. Utrzymanie ograniczonego przekroczenia celu 1,5°C, tj. wzrostu temperatury

o 1,6°C, wymagałoby, aby globalne emisje CO₂ osiągnęły zerowy poziom netto w połowie lub pod koniec lat 30., co w ocenie IEA nie jest możliwe. Dodatkowo, oprócz wskazanych przez IEA coraz liczniej występujących ryzyk i opóźnień dla procesu transformacji energetycznej, dla wielu państw, w tym Polski, kluczową kwestią w najbliższych latach będzie budowanie silnych filarów dla bezpieczeństwa energetycznego.

Zdaniem IEA efektywne narzędzia redukcji emisji są dobrze znane i w wielu przypadkach opłacalne. Niemniej wdrożenie ich na dużą skalę wymaga wzmoczonych starań międzynarodowych na rzecz zwiększenia inwestycji związanych z transformacją w gospodarkach rozwijających się, a także znacznie bardziej skutecznych wysiłków, by te inwestycje przyniosły namacalne korzyści społeczne i gospodarcze w krótkim okresie.

Wystąpienie USA z Konwencji klimatycznej – możliwe skutki dla przyszłości międzynarodowej polityki klimatycznej

Na początku drugiej prezydentury Donald Trump zapowiedział opuszczenie wielu organizacji międzynarodowych. Już 20 stycznia 2025 r. podpisał dekrety o wyjściu z Porozumienia paryskiego, które zostało sfinalizowane 27 stycznia 2026 r.²⁴ Z początkiem 2026 r. prezydent Donald Trump podpisał memorandum²⁵ nakazujące wycofanie się USA z Konwencji klimatycznej (UNFCCC) oraz Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC). Memorandum ze stycznia br. stanowiło ponadto kontynuację działań zapoczątkowanych Rozporządzeniem Wykonawczym²⁶ z początku lutego 2025 r., które przewidywało przeprowadzenie (pod przewodnictwem Departamentu Stanu) przeglądu wszystkich organizacji i porozumień międzynarodowych w celu

ustalenia, które z nich są „sprzeczne z interesami Stanów Zjednoczonych”. Powiązana z tym dokumentem notatka informacyjna²⁷ wskazuje, że USA zamierzają wycofać się z części międzynarodowych inicjatyw klimatycznych, które – w ocenie autorów notatki – mają promować „radikalne polityki klimatyczne”. Wśród tych inicjatyw jest także UNFCCC.

Decyzje te są bezprecedensowe i wywołały szeroką dyskusję na świecie, a w przypadku UNFCCC i IPCC - debatę o jej skutkach dla przyszłości międzynarodowej współpracy i polityki klimatycznej.

Choć działania podejmowane przez USA mają fundamentalne znaczenie dla światowych wysiłków na rzecz dekarbonizacji,

²⁴ Depositary Notification by the United States of America: Withdrawal, 27.01.2025, United Nations, link: <https://treaties.un.org/doc/Publication/CN/2025/CN.71.2025-Eng.pdf>;

²⁵ Memorandum for the heads of executive departments and agencies, The White House, 7.01.2026, link: <https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2026/01/withdrawing-the-united-states-from-international-organizations-conventions-and-treaties-that-are-contrary-to-the-interests-of-the-united-states/>;

²⁶ Executive Order 14199 withdrawing the United States from and ending funding to certain United Nations organizations and reviewing United States support to all

international organizations, The White House, 4.02.2025 r. link:

<https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/02/withdrawing-the-united-states-from-and-ending-funding-to-certain-united-nations-organizations-and-reviewing-united-states-support-to-all-international-organizations/>;

²⁷ Fact Sheet: President Donald J. Trump Withdraws the United States from International Organizations that Are Contrary to the Interests of the United States, The White House, 7.01.2025, link: <https://www.whitehouse.gov/fact-sheets/2026/01/fact-sheet-president-donald-j-trump-withdraws-the-united-states-from-international-organizations-that-are-contrary-to-the-interests-of-the-united-states/>;

a wielostronny proces klimatyczny bezsprzecznie ucierpi z powodu tej decyzji, to ostatnie decyzje prezydenta Trumpa dotyczące UNFCCC i IPCC, nie były wielkim zaskoczeniem dla środowiska naukowego i negocjatorów klimatycznych. Od ponad roku przedstawiciele amerykańskiego rządu nie uczestniczyli w negocjacjach klimatycznych ONZ, USA nie realizowały swoich zobowiązań wynikających z Konwencji klimatycznej m.in. w zakresie raportowania i finansowania, a udział amerykańskich naukowców w ostatnich spotkaniach IPCC również był blokowany. Decyzje te jednak przede wszystkim są wyrazem konsekwentnych działań amerykańskiej administracji.

Czy decyzja prezydenta Trumpa jest wiążąca?

Ogłoszenie decyzji o wyjściu USA z Konwencji klimatycznej wywołało lawinę komentarzy i dyskusji na świecie oraz wiele pytań natury prawnej, jak i instytucjonalno-politycznej. Choć Stany Zjednoczone wielokrotnie zmieniały swój status względem Porozumienia paryskiego – deklarując wystąpienie, dokonując ponownego przystąpienia, a następnie ponownie ogłaszając zamiar wyjścia – to wycofanie się z samej Konwencji pociągałoby za sobą konsekwencje zasadniczo odmiennej skali. Wynika to z faktu, że UNFCCC pełni funkcję nadrzędnych ram prawno-instytucjonalnych całego reżimu klimatycznego, a jej niemal powszechna ratyfikacja nadaje jej szczególną rangę w porządku międzynarodowym.

Jeszcze żaden kraj nie wystąpił z Konwencji klimatycznej w jej ponad 30-letniej historii istnienia, ale jej zapisy przewidują i umożliwiają podjęcie przez państwo takiego kroku (Art. 25 Konwencji klimatycznej UNFCCC). Formalne wycofywanie się z Konwencji klimatycznej następuje rok od złożenia do ONZ oficjalnej informacji o takiej decyzji. Należy jednak podkreślić, że memorandum z 7 stycznia 2026 r. nie stwierdzało wprost, że USA dokonają formalnego wystąpienia z Konwencji klimatycznej. Dokument ten definiował bowiem „wycofanie się” jako „zaprzestanie uczestnictwa lub finansowania” podmiotów powiązanych z ONZ, w tym UNFCCC. Co jeszcze bardziej istotne od strony dopełnienia formalności związanych z wystąpieniem USA z

UNFCCC, na chwilę obecną (tj. początek lutego br., czyli ponad miesiąc od publikacji memorandum podpisanego przez prezydenta Trumpa) nie zostało opublikowane przez ONZ żadne zawiadomienie w tej sprawie przekazane przez stronę amerykańską. Zgodnie z formalnymi wymogami, USA powinny przedstawić takie zawiadomienie do Biura Sekretarza Generalnego ONZ, pełniącego funkcję depozytariusza traktatu, a następnie zostałoby ono bezzwłocznie opublikowane do wiadomości publicznej na stronach ONZ.²⁸ Nie wyklucza to, że Stany Zjednoczone przekażą takie zawiadomienia w najbliższym czasie.

Warto również dodać, że od publikacji Memorandum Prezydenta Trumpa na początku roku, w przestrzeni publicznej z czasem pojawia się coraz więcej informacji o planach zakwestionowania tej decyzji przed amerykańskimi sądami. Mimo licznych wątpliwości natury prawnej i braku wypełnienia formalności przez stronę amerykańską niezbędnych do wystąpienia z Konwencji klimatycznej, nie należy spodziewać się aby administracja prezydenta Trumpa zmieniła swoje działania w polityce klimatycznej. Od strony praktycznej należy założyć dalszą nieobecność przedstawicieli USA w procesie UNFCCC, czy też brak wkładu USA do budżetu Konwencji, jak i realizacji zobowiązań w ramach finansowania klimatycznego.

Międzynarodowa polityka klimatyczna bez USA

Z perspektywy obserwatora procesu UNFCCC skutki nieobecności USA w negocjacjach są już wyraźne. Brak postępów USA w realizacji zobowiązań klimatycznych będzie wymagał wzmocnienia wysiłków pozostałych państw, aby umożliwić utrzymanie trajektorii wdrażania celów Konwencji i Porozumienia paryskiego, a także zapewnić adekwatne finansowanie klimatyczne.

Wycofanie się USA z wielu organizacji i instytucji ONZ, to nie tylko kwestia natury politycznej, ale również problem dla utrzymania płynności ich funkcjonowania. W przypadku Konwencji klimatycznej, wstrzymanie wpłat USA do głównego budżetu UNFCCC, może oznaczać automatyczne „okrojenie” go o niemal

²⁸ Depositary Notifications (CNS) by the Secretary General, dostęp w dn. 5.02.2026 r., https://treaties.un.org/Pages/CNS.aspx?cnTab=tab26clang=_en.

25%, co będzie dużym wyzwaniem przy już bardzo napiętym budżecie i brakach finansowych w tej instytucji ONZ. Sytuacja ta będzie również wymagać konieczności realokacji obciążeń finansowych lub ograniczenia zdolności operacyjnych Sekretariatu Konwencji. Nie jest jasne, w jakim stopniu inne państwa będą skłonne „wypełnić” tę lukę, ani czy wycofanie się USA nie wywoła efektu zachęty do analogicznych działań bądź dalszego rozluźniania zobowiązań.

Działania USA nie pozostaną bez wpływu również na zasoby finansowe i eksperckie dostępne dla wspólnoty naukowej oraz przyczynią się do niekompletności globalnych inwentaryzacji emisji i dalszego ograniczania współpracy naukowej w zakresie klimatu (w tym w ramach IPCC). Możliwe również, że decyzje USA w kontekście UNFCCC przełożą się na inne fora międzynarodowe. Przykładem są chociażby działania USA w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ang. *International Civil Aviation Organization*, ICAO), gdzie obecnie prowadzona polityka i narracja strony amerykańskiej może sugerować słabsze egzekwowanie obowiązków CORSIA²⁹ w USA, co może przełożyć się na mniejszy popyt na kredyty w ramach tego mechanizmu. Ostatnie zaangażowanie USA w prace na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej (ang. *International Maritime Organization*, IMO), skutecznie wpłynęło na opóźnienie prac nad ramami Net-Zero, zakładającymi osiągnięcie zerowych emisji netto gazów cieplarnianych w żegludze morskiej do 2050 r.

Przyszłość międzynarodowej polityki klimatycznej

Konsekwentne wprowadzanie od ponad roku zmian do amerykańskiej polityki klimatycznej i nadanie jej nowego kierunku, nie będą bez znaczenia dla dalszego funkcjonowania globalnego procesu negocjacji klimatycznych. Utrata kluczowego gracza w międzynarodowej współpracy klimatycznej, będącego jednocześnie jednym z głównych emitentów gazów cieplarnianych na świecie, bezsprzecznie osłabi globalne zarządzanie działaniami na rzecz ograniczania zmian klimatu. Również zdolność realizacji celów określonych zarówno samą Konwencją, jak i Porozumieniem paryskim będzie istotnie

ograniczona. Ponadto, brak zaangażowania USA w prace na forum UNFCCC, jak i IPCC, będzie miało swoje skutki nie tylko dla przyszłości kształtowania polityki klimatycznej, ale także może osłabić międzynarodową współpracę w zakresie nauki i badań klimatycznych. I choć na chwilę obecną brak USA w dalszych pracach Konwencji nie powinien istotnie wpłynąć na dotychczasową architekturę i organizację prac UNFCCC (m.in. coroczne COP'y, raportowanie emisji), to wyzwaniem staną się ograniczone środki na jej funkcjonowanie. Pod znakiem zapytania stoi nie tylko zdolność dalszej obsługi administracyjnej Konwencji, ale także odpowiednie wsparcie, które powinno być kierowane w ramach współpracy międzynarodowej do krajów rozwijających na ich działania w zakresie klimatu i adaptacji do jego zmian.

Należy się spodziewać, że choć bez USA przy stole negocjacyjnym, prace w ramach UNFCCC nadal będą kontynuowane, to ulegną one zmianie i prawdopodobnie przyjmą charakter bardziej techniczny aniżeli polityczny. Istnieje również duże prawdopodobieństwo, że USA będą w przyszłości wykorzystywać inne, mniej formalne aniżeli UNFCCC czy IPCC, międzynarodowe fora do oddziaływania na kształtowanie globalnej polityki w zakresie klimatu.

Dalsza rola UE w kształtowaniu międzynarodowej polityki klimatycznej

Skutkiem wycofania się USA z Konwencji klimatycznej jest obserwowana już od 2025 r. zmiana układu sił i interesów wśród głównych aktorów UNFCCC. Ostatnie miesiące, wraz z odbywającym się w listopadzie ubiegłego roku COP30 w Belem, pokazały rosnącą rolę niektórych państw i grup negocjacyjnych w procesie UNFCCC. W niedalekiej przyszłości może to skutkować tworzeniem się nowych grup interesów i koalicji wśród Stron Konwencji i Porozumienia paryskiego.

Choć UE i jej państwa czł. jasno podtrzymują kontynuację swojego dalszego zaangażowania w proces UNFCCC i Porozumienia paryskiego, to zmieniająca się dynamika geopolityczna skutkuje

²⁹ CORSIA- Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation) to globalny mechanizm ICAO (Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego)

służący do kompensacji i redukcji emisji CO₂ w międzynarodowym transporcie lotniczym.

coraz mniejszym wpływem UE na kształtowanie globalnej polityki klimatycznej.

Straciwszy tak ważnego partnera w negocjacjach, jakim były Stany Zjednoczone przy jednocześnie mniejszym niż oczekiwano zaangażowaniu innych państw rozwiniętych w prace negocjacyjne, UE była izolowana w końcowej fazie prac nad kluczowymi decyzjami szczytu w Belem. W Brazylii widoczna była za to rosnąca rola państw BRICS (m.in. Chin, Indii, Rosji) i Arabii Saudyjskiej w ostatecznym kształtowaniu decyzji przyjmowanych na COP30 i nadawania kierunku dalszym pracom UNFCCC. Jest to o tyle niepokojące, że cele negocjacyjne i oczekiwania tej grupy

państw nie są spójne z ambitną polityką klimatyczną UE i jej państw członkowskich. Oznacza to, że UE musi jak najszybciej zmierzyć się z pozyskaniem międzynarodowego poparcia dla swojej narracji wokół podnoszenia ambicji działań klimatycznych na świecie, szczególnie w zakresie redukcji emisji. Dlatego konieczne będzie wzmocnienie unijnej narracji wokół kwestii klimatycznych. Jednym z pierwszych kroków powinna być dla UE aktualizacja i wzmocnienie dotychczasowego modelu współpracy, dialogu i strategii w ramach negocjacji UNFCCC, przy jednoczesnym wykorzystaniu silnych instrumentów oddziaływania, jakimi Unia dysponuje, w tym narzędzi z obszaru handlu, finansów i współpracy rozwojowej.

Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS

- ▶ **1 stycznia** – Serbia od 1 stycznia 2026 r. wprowadza nowe podatki związane z emisjami gazów cieplarnianych oraz na import produktów o dużym śladzie węglowym, ustanawiając krajowy mechanizm odpowiadający unijnemu CBAM. Prawo o podatku od emisji gazów cieplarnianych oraz o podatku od importu produktów wysokoemisyjnych, każdy na poziomie 4 EUR za tCO_{2e}, zostało przyjęte przez parlament i ma objąć m.in. import stali, cementu, aluminium i nawozów. Konieczne są jeszcze akty wykonawcze, aby przepisy zaczęły obowiązywać w praktyce.³⁰
- ▶ **2 stycznia** – Rząd Ukrainy zatwierdził procedurę przygotowania Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (KPEiK) zgodnie z krajową ustawą o polityce klimatycznej i regulacjami unijnymi. Procedura określa role i obowiązki instytucji państwowych, fazy przygotowań, obowiązkowe konsultacje społeczne oraz współpracę z UE i Wspólnotą Energetyczną (ang. *Energy Community*). Przewidywane są także regularne aktualizacje planu w okresie, co pięć lat.³¹
- ▶ **20 stycznia** – Wielka Brytania i Indonezja podpisały porozumienie o współpracy w obszarze zielonej gospodarki, (ang. *Economic Growth Partnership, EGP*). Partnerstwo obejmuje wsparcie dla odnawialnych źródeł energii, zielonych sieci energetycznych, efektywności energetycznej oraz rozwój miejsc pracy w sektorze zielonej gospodarki. Dodatkowo EGP wspiera działania na rzecz ochrony lasów i zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi.³²
- ▶ **21 stycznia** – ICAP rozpoczął nową fazę programu budowania zdolności (ang. *capacity building*) finansowanego przez UE, którego celem jest wsparcie krajów w tworzeniu i rozwijaniu systemów handlu emisjami (ETS). Program potrwa kilka lat i obejmie szkolenia, kursy online, warsztaty oraz eksperckie wsparcie dostosowane do potrzeb poszczególnych państw. Jego celem jest wzmocnienie kompetencji administracji publicznej i rozwój skutecznych mechanizmów wyceny emisji CO₂ na świecie.³³
- ▶ **22 stycznia** – Québec przesuwając z 2030 r. na 2035 r. termin realizacji swojego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 37,5% w stosunku do 1990 r., argumentując, że szybsze tempo mogłoby zaszkodzić gospodarce i miejscom pracy. Decyzja spotkała się z krytyką organizacji ekologicznych, które ostrzegają, że osłabia ona ambicje klimatyczne prowincji.³⁴
- ▶ **27 stycznia** – UE i Indie zawarły porozumienie handlowe, którego celem jest partnerstwo handlowe i liberalizacja tariff na większość towarów, ale bez zmiany zasad mechanizmu CBAM. Pomimo oporów Indii, UE potwierdziła, że mechanizm opłat za import produktów o dużym śladzie węglowym nie zostanie złagodzony specjalnie dla Indii. Pomimo to w ramach umowy strony uzgodniły kontynuowanie dialogu technicznego dotyczącego CBAM i wprowadzenie wsparcia finansowego z UE dla indyjskich działań na rzecz redukcji emisji.³⁵
- ▶ **29 stycznia** – Nowa Zelandia zaktualizowała Drugi Plan Redukcji Emisji, który określa działania na lata 2026-2030. Główne zmiany dotyczą sektora rolnictwa. Zgodnie z zaktualizowanym dokumentem zrezygnowano z planów

³⁰ <https://balkangreenenergynews.com/serbia-rolls-out-taxes-on-greenhouse-gas-emissions-imported-carbon-intensive-products/>

³¹ <https://eto.divigroup.org/en/news/uriad-zatverdvy-poriadok-pidhotovky-natsionalnoho-planu-z-enerhetiky-ta-klimatu>

³² <https://www.gov.uk/government/publications/uk-indonesia-economic-growth-partnership/arrangement-between-the-uk-and-indonesia-to-establish-an-economic-growth-partnership>

³³ <https://icapcarbonaction.com/en/news/icap-launches-next-phase-eu-funded-capacity-building-program>

³⁴ <https://www.cbc.ca/news/canada/montreal/quebec-environment-greenhouse-targets-backtrack-9.7055792>

³⁵ <https://www.reuters.com/sustainability/climate-energy/eu-india-trade-deal-leaves-blocs-carbon-border-tariff-intact-2026-01-27/>

wprowadzenia obowiązkowych opłat za emisje bezpośrednio na farmach do 2030 r., a zamiast tego postawiono na dobrowolne rozwiązania, nowe technologie i wsparcie rynkowe dla rolników, które mają pomóc w ograniczaniu emisji. Rząd podkreśla, że kraj nadal ma szansę zrealizować swoje krótkoterminowe cele klimatyczne, a aktualizacja dotyczy w szczególności emisji metanu.³⁶

- ▶ **29 stycznia** – W Nowym Meksyku w USA wprowadzono projekt ustawy *Clear Horizons Act*, który ma ograniczyć

emisję i wprowadzić regulacje w obliczu ekstremalnych zjawisk pogodowych. Ustawa ustala cele, m.in. zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 45% do 2030 r. w porównaniu z poziomem z 2005 r. oraz osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Nakłada również obowiązek raportowania emisji i monitorowania postępów przez agencje stanowe, umożliwia stosowanie elastycznych mechanizmów, takich jak handel emisjami czy offsety, a koncentruje się głównie na dużych źródłach zanieczyszczeń.³⁷

³⁶ <https://environment.govt.nz/news/amendment-to-the-second-emissions-reduction-plan/>

³⁷ <https://clearhorizonsnm.org/clear-horizons-act/>

Pozostałe informacje

- Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC) opublikował dane dotyczące projektów CDM (ang. *Clean Development Mechanism*, CDM – mechanizm czystego rozwoju)³⁸, z których wynika, że na koniec grudnia było 7826 projektów CDM, a łączna liczba wydanych jednostek CER, wygenerowanych w ramach tych projektów, wyniosła 2 384 mln. Natomiast całkowita liczba jednostek wydanych w związku z realizacją 356 działań programowych CDM (ang. *Programme of Activities*, PoA – działania programowe)³⁹ osiągnęła poziom 74,7 mln jednostek CER.
- W dniu 13 stycznia 2026 r. weszła w życie [ustawa z dnia 21 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz niektórych innych ustaw \(Dz. U. poz. 1863\)](#), która częściowo wdraża do polskiego porządku prawnego przepisy dotyczące mechanizmu CBAM. Ustawa reguluje m.in. zasady uzyskiwania dostępu do rejestru CBAM z wykorzystaniem Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (PUESC), wykonuje przepisy dotyczące nadawania, odmowy nadania oraz cofania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM, a także doprecyzowuje niektóre aspekty raportowania emisji wbudowanych w okresie przejściowym, które nie zostały bezpośrednio uregulowane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji Europejskiej (UE) 2023/1773, w szczególności zasady przeprowadzania procedury korekty.
- W ramach konsultacji publicznych UE, KOBiZE przedstawił [stanowisko](#) dotyczące proponowanych zmian w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/2830, odnoszących się do zasad oraz harmonogramu sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji (tzw. rozporządzenie aukcyjne) w systemie ETS2, w tym tzw. wczesnych aukcji oraz finansowania Społecznego Funduszu Klimatycznego (SFK). Zgodnie z propozycją KE w latach 2027–2028 planowane jest przeprowadzenie wczesnych aukcji, z których 450 mln

uprawnień (z przychodów z ich sprzedaży) ma zasilić Społeczny Fundusz Klimatyczny (SFK). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie płynnego uruchomienia systemu ETS2 w 2028 r. oraz zapewnienie finansowania SFK w kontekście łagodzenia społecznych skutków transformacji klimatycznej. KOBiZE wskazuje, że wcześniejsze rozpoczęcie aukcji w ETS2 może odegrać istotną rolę w procesie wcześniejszego kształtowania się cen uprawnień, poprawy płynności rynku oraz umożliwieniu podmiotom objętym systemem lepszego planowania inwestycji i zarządzania kosztami. Doświadczenia z systemu ETS1 pokazują, że wczesne aukcje sprzyjają stabilniejszemu kształtowaniu się cen oraz ograniczeniu ryzyka gwałtownych wzrostów w początkowej fazie funkcjonowania systemu. Jednocześnie KOBiZE zwraca uwagę na wątpliwości prawne związane z propozycją uzależnienia sprzedaży uprawnień w drodze aukcji w ETS2 przez państwa członkowskie UE od transpozycji przepisów dyrektywy EU ETS w zakresie ETS2 do prawa krajowego. Z uwagi na fakt, że SFK będzie finansowany z wpływów uzyskiwanych przez państwa członkowskie z aukcji uprawnień, brak wdrożenia przepisów ETS2 skutkowałby zawieszeniem aukcji prowadzonych w imieniu danego państwa, a tym samym brakiem generowania przychodów na potrzeby SFK oraz brakiem możliwości korzystania ze wsparcia finansowego na działania związane z transformacją. Zdaniem KOBiZE dyrektywa EU ETS nie przewiduje możliwości ograniczania wolumenów aukcyjnych z uwagi na brak wdrożenia ETS2 do prawa krajowego, co może oznaczać przekroczenie przez KE zakresu upoważnienia do przyjęcia aktu delegowanego, a także negatywnie wpływać na stabilność finansowania SFK oraz prowadzić do niepotrzebnych wahań cenowych na rynku w ramach ETS2.

- Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów

³⁸ <http://cdm.unfccc.int>

³⁹ ang. *Programme of Activities (PoA)* – działania programowe obejmują realizację wielu pojedynczych projektów, które łączy wspólna procedura zatwierdzania, a

dodawanie kolejnych projektów odbywa się bez konieczności ich nowego zatwierdzania, co prowadzi do obniżenia kosztów (więcej nt. CDM PoA: <http://cdm.unfccc.int/ProgrammeOfActivities/index.html>)

cieplarnianych (t.j. Dz. U. 2025 r. poz. 1685, dalej: ustawa) prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest zobowiązany do przedłożenia KOBIZE, do dnia 31 marca, zweryfikowanego rocznego raportu za 2025 r., tj. raportu na temat wielkości emisji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji. W tym samym terminie prowadzący instalację albo operator statku powietrznego przekazuje kopię raportu oraz kopię sprawozdania organowi właściwemu do wydania zezwolenia. Dokumenty należy sporządzić na formularzach w formacie Excel, opracowanych na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską, dostępnych na stronach KOBIZE w zakładce „*Materiały do pobrania*”. Zgodnie z art. 86 ust. 2 ustawy raport na temat wielkości emisji oraz sprawozdanie z weryfikacji przedkłada się na piśmie utrwalonym zarówno w postaci papierowej, jak i elektronicznej. Więcej szczegółów na stronie KOBIZE.

- KE ogłosiła konsultacje publiczne w sprawie zebrania opinii na temat proponowanych metod certyfikacji działań związanych z uprawą na rzecz redukcji emisji dwutlenku węgla (ang. *carbon farming*)⁴⁰. Działania związane z uprawą na rzecz redukcji emisji dwutlenku węgla zwiększają magazynowanie dwutlenku węgla w lasach i glebach oraz mogą przynosić korzyści finansowe rolnikom i leśnikom. Zarządcy gruntów, tj. rolnicy i leśnicy, odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu tych korzyści poprzez takie praktyki, jak ponowne nawodnienie i odtworzenie torfowisk, tworzenie systemów rolno-leśnych, stosowanie środków ochrony gleby, zwiększanie efektywności stosowania nawozów oraz sadzenie nowych lasów. KE opracowuje metody certyfikacji mające na celu zapewnienie rolnikom i leśnikom wynagrodzenia za podjęte działania na rzecz klimatu. Wynagrodzenie to będzie stanowiło uzupełnienie ich dochodów i ma zachęcić ich do przejścia na bardziej odporne i zrównoważone systemy produkcji. [Konsultacje KE](#) trwają od 22 stycznia do 19 lutego 2026 r.

- UE poparła deklarację w sprawie rzetelności informacji dotyczących zmian klimatu⁴¹ po jej zatwierdzeniu przez Radę UE w dniu 20 stycznia br. Deklaracja ta została ogłoszona podczas konferencji COP30 przez *Global Initiative for Information Integrity on Climate Change*, utworzoną przez UNESCO, rząd Brazylii i ONZ. Deklaracja określa wspólne międzynarodowe zobowiązania dotyczące integralności informacji o zmianach klimatu oraz promowania dokładnych, opartych na badaniach danych dotyczących kwestii klimatycznych. Według badań Eurobarometru z 2025 r. ws. zmian klimatu, podczas gdy 84% Europejczyków zgadza się, że zmiany klimatu są spowodowane działalnością człowieka, aż 52% twierdzi, że tradycyjne media nie dostarczają jasnych informacji na ten temat, a 49% zgłasza trudności w identyfikowaniu wiarygodnych treści w mediach społecznościowych. Poprzez poparcie dla tej deklaracji UE wykazuje swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz debaty opartej na faktach, nauki o klimacie i kształtowania polityki w oparciu o dane naukowe. Piętnaście państw czł. UE już wcześniej indywidualnie poparło tę deklarację. Jeszcze przed wyrażeniem poparcia przez UE. Wśród nich były: Austria, Belgia, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Niemcy, Luksemburg, Holandia, Polska, Portugalia, Słowenia, Hiszpania i Szwecja.
- W dniu 23 stycznia br. KE poinformowała w komunikacie o corocznym spotkaniu pomiędzy UE oraz Norwegią w sprawie dalszej realizacji zielonego sojuszu „*EU-Norway Green Alliance*”⁴². Podczas spotkania, w którym uczestniczyli przedstawiciele KE oraz ministrowie z Norwegii, podsumowano dotychczasowe postępy oraz określono dalsze kierunki współpracy w różnych obszarach działania sojuszu. Obie strony potwierdziły wspólne zaangażowanie na rzecz dekarbonizacji i neutralności klimatycznej, jako czynników napędzających wzrost gospodarczy, konkurencyjność, bezpieczeństwo gospodarcze i odporność. Dokonano również przeglądu współpracy technicznej

⁴⁰ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/commission-invites-public-input-future-carbon-farming-voluntary-certification-2026-01-23_en

⁴¹ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/eu-endorses-landmark-declaration-information-integrity-climate-change-2026-01-27_en

⁴² https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/eu-norway-green-alliance-partners-review-progress-and-next-steps-2026-01-23_en

w ramach sojuszu w wielu różnych obszarach, w tym w zakresie międzynarodowej dyplomacji klimatycznej i środowiskowej, energii, czystych gałęzi przemysłu, ekologicznej żeglugi i lotnictwa, zagrożeń związanych z przyrodą, lasów tropikalnych i łańcuchów wartości wolnych od wylesiania, badań, innowacji i edukacji, a także miast neutralnych klimatycznie i inteligentnych. UE i Norwegia potwierdziły swoje zaangażowanie w Zielony Sojusz, jako ważny element wzmacniający współpracę również poza Porozumieniem o EOG.

- W dniu 26 stycznia br. UE przyjęła rozporządzenie o stopniowym odchodzeniu od importu gazu i skroplonego gazu ziemnego (LNG) z Rosji do UE⁴³. Rozporządzenie jest kluczowe w realizacji celu REPowerEU i uniezależnienia się UE od rosyjskiej energii. Nowe przepisy obejmują również potrzebę skutecznego monitorowania i dywersyfikacji dostaw energii. Zgodnie z rozporządzeniem, import rosyjskiego gazu przesyłanego rurociągami i LNG do UE będzie zabroniony. Zakaz zacznie obowiązywać 6 tygodni po wejściu w życie rozporządzenia, a istniejące umowy zostaną objęte okresem przejściowym. Takie stopniowe podejście ma ograniczyć wpływ na ceny. Pełny zakaz importu LNG zacznie obowiązywać od początku 2027 r., a importu gazu przesyłanego rurociągami – od jesieni 2027 r. Przed uzyskaniem zezwolenia na import gazu do UE, państwo czł. będzie musiało zweryfikować kraj, w którym gaz ten został wyprodukowany. Niezastosowanie się do nowych przepisów może skutkować karami w wysokości, co najmniej 2,5 mln EUR dla osób fizycznych i 40 mln EUR dla przedsiębiorstw (stanowiących co najmniej 3,5% całkowitego rocznego obrotu przedsiębiorstwa na całym świecie lub 300% szacowanego obrotu transakcji). Do dnia 1 marca 2026 r. państwa UE muszą przygotować krajowe plany dywersyfikacji dostaw gazu i zidentyfikować potencjalne wyzwania związane z zastąpieniem gazu rosyjskiego. W tym celu przedsiębiorstwa będą zobowiązane do powiadamiania

organów i KE o wszelkich pozostałych umowach dotyczących gazu rosyjskiego. Państwa UE, które nadal importują rosyjską ropę, będą również musiały przedłożyć plany dywersyfikacji. W celu zabezpieczenia w przypadku ogłoszenia stanu wyjątkowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa dostaw w jednym lub kilku państwach UE, KE może zawiesić zakaz importu na okres do 4 tygodni. Rozporządzenie wejdzie w życie następnego dnia po publikacji w Dzienniku Urzędowym UE. KE planuje również przedstawić wniosek ustawodawczy dotyczący stopniowego wycofania importu rosyjskiej ropy do końca 2027 r.

- W dniu 27 stycznia br. KE oraz Eurocontrol opublikowały drugą wersję systemu NEATS (ang. *Non-CO₂ Aviation Effects Tracking System*), czyli narzędzia IT wykorzystywanego do monitorowania, raportowania i weryfikacji innych niż CO₂ emisji i wpływu lotnictwa na klimat⁴⁴. Operatorzy statków powietrznych mogą teraz obliczać wpływ swoich lotów na klimat, dostarczając własne dane, choć wyniki generowane na tym etapie mają jedynie charakter orientacyjny. NEATS opiera się na zestawie naukowo opracowanych modeli służących do obliczania wpływu poszczególnych lotów na klimat i bibliotece PyContrails Python (wykorzystywanej do modelowania smug kondensacyjnych). Obecnie trwają dalsze prace mające na celu udoskonalenie funkcji i parametrów danych w NEATS V2 w ramach przygotowań do wydania trzeciej wersji (V3), która będzie obsługiwać sprawozdawczość w ramach EU ETS za emisje w 2025 r. i wprowadzi dedykowane interfejsy dla operatorów statków powietrznych, weryfikatorów i właściwych organów. NEATS obejmuje również loty w ramach szwajcarskiego systemu ETS. Dzięki usprawnieniu oraz tam, gdzie to możliwe – automatyzacji monitorowania, raportowania i weryfikacji innych niż emisje CO₂ z lotnictwa, takich jak smugi kondensacyjne i tlenki azotu (NO_x), narzędzie to wspiera wdrażanie EU ETS i wzmacnia rolę UE, jako globalnego lidera w dziedzinie innowacji klimatycznych.

⁴³ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2026/01/26/russian-gas-imports-council-gives-final-greenlight-to-a-stepwise-ban/>

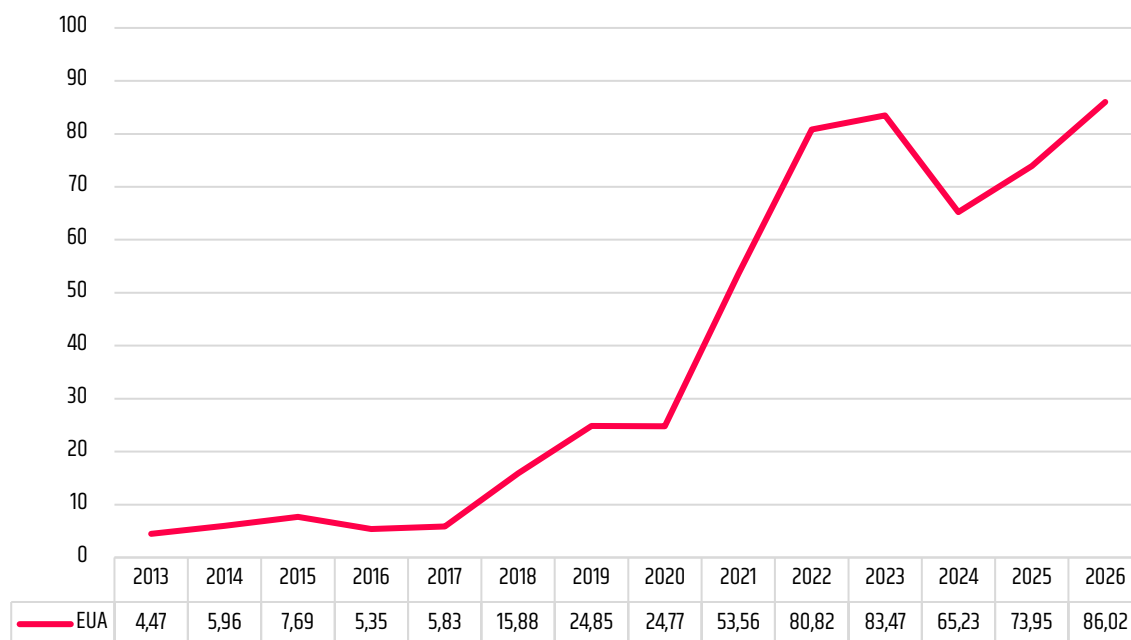
⁴⁴ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/commission-and-eurocontrol-update-their-it-tool-calculate-non-co2-aviation-effects-climate-now-2026-01-27_en

Tabela 6. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w lutym 2026 r.

Dzień	Wydarzenie
5-6 lutego	Nieformalne spotkanie ministrów Środowiska UE
12 lutego	Nieformalne spotkanie unijnych przywódców
3, 10, 17-18, 23, 26 lutego	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Energii
9-10, 20, 25, 27 lutego	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Środowiska
4, 11, 25, 27 lutego	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Międzynarodowych Zagadnień Środowiska
9-10, 25 lutego	Posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w PE (ENVI)
19-20 lutego	Posiedzenie Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii w PE (ITRE)
9-12 lutego	Posiedzenie plenarne Parlamentu Europejskiego w Sztrasburgu
W lutym	Terminy aukcji uprawnień EUA w UE: <u>EEX: 4 i 18 lutego 2026 r. (środa) – krajowa aukcja polskich uprawnień – 1,524 mln EUA/ aukcję (start 9:00-11:00):</u> EEX: od 2 do 26 lutego 2026 r. . (poniedziałek, wtorek i czwartek) – unijna aukcja uprawnień EUA (+EFTA): 2,712 mln EUA/na aukcję EEX: od 6 do 27 lutego 2026 r.– 1,093 mln EUA/aukcję (piątek - krajowa aukcja niemiecka);

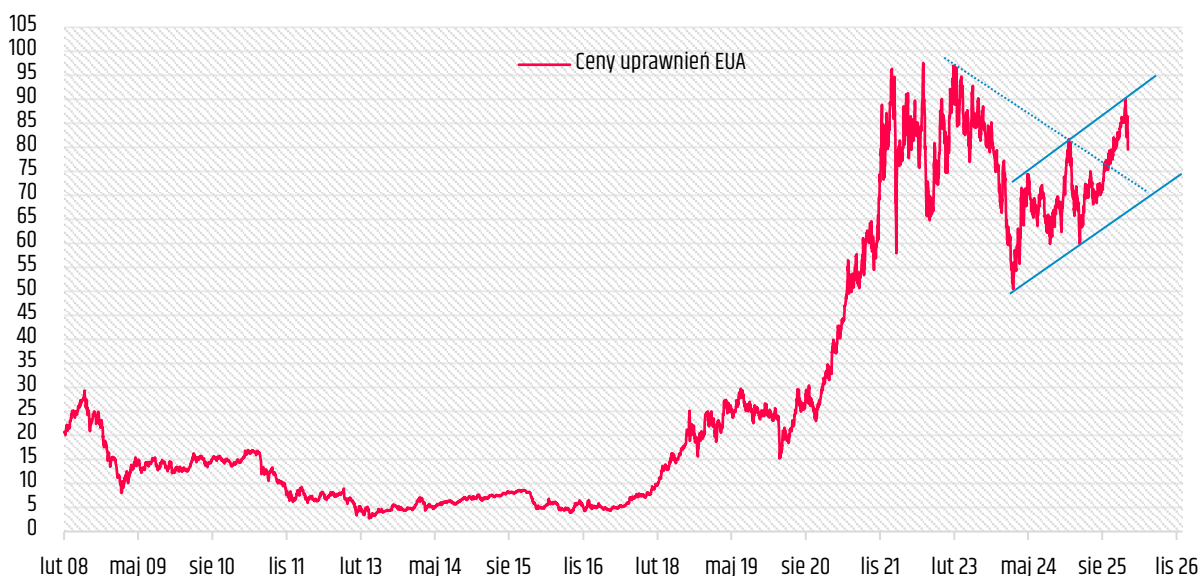
Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie EEX, PE, Rady UE.

Wykres 4. Średnie arytmetyczne ceny uprawnień EUA z rynku spot [w EUR] w latach 2013-2026

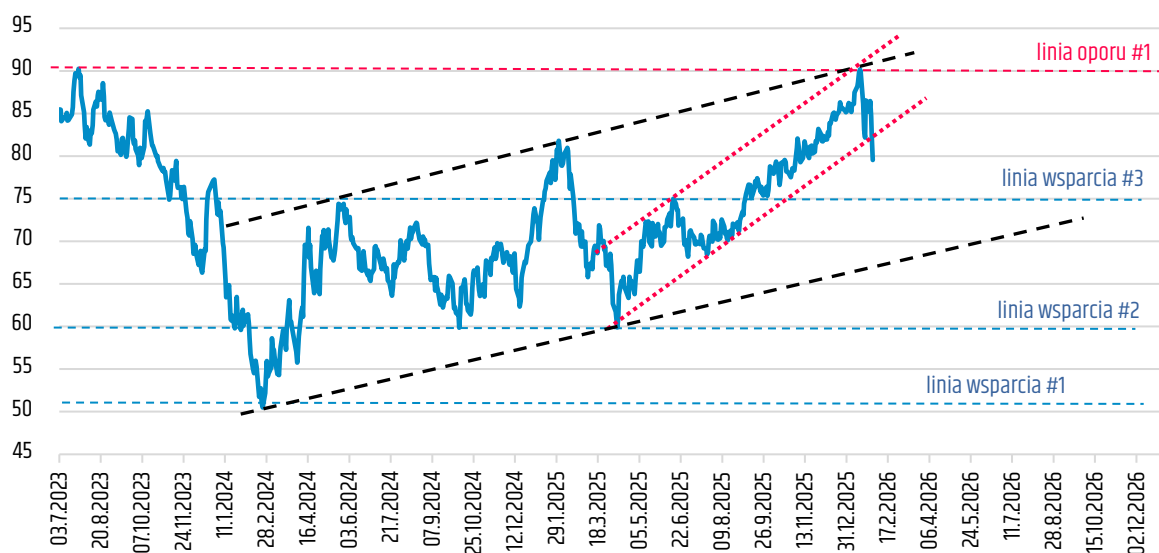

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.)

Wykres 5. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2008-2026 [w EUR]

Wykres 6. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2023-2026 z wyznaczonymi liniami oporu i wsparcia [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE/ECX, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.).

Celem zobrazowania sytuacji na rynku EU ETS, a także zmienności ceny uprawnień do emisji, w Raporcie z rynku CO₂ zamieszczono wykresy przedstawiające główne trendy cenowe. Wykres 5 prezentuje dane za okres od lutego 2008 r. do stycznia 2026 r., natomiast wykres 6 przedstawia zakres zmienności cenowej od lipca 2023 r. do stycznia 2026 r.

Autorzy:

Sebastian Lizak, Robert Jeszke, Aneta Tylka, Marta Rosłaniec, Anna Serzysko, Grzegorz Gmyrek, Zuzanna Różańska, Katarzyna Mazanek, Izabela Zborowska, Mateusz Szymczycha, Michał Lewarski, Maciej Pyrka, Monika Sekuła

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii, Analiz i Aukcji

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Słowicza 32

02-170 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl

W celu otrzymywania bezpośrednio numerów „Raportu z rynku CO₂” zachęcamy Państwa
do zapisywania się do naszego newslettera:

NEWSLETTER